Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Dinsdag en Vrydag Ochtend, met de gewoonlijke post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 28; per kwartaal Rds. 8; 4.—In de Buiten Distrikten waar de hoofs numero is bezorgd per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stuffe van de Dinsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt bezorgd, Rds. 28 per jaar, of Rds. 8: 4, per kwartaal.

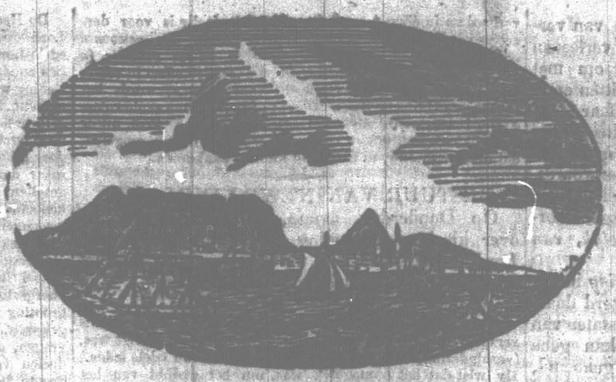

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first opening post.

Terms: In Town Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 8: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 28 per Annum, or Rds. 8: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[Troe Tyrioque mihi nullo discrimine agetur.—Virgil.]

DEEL XIII. DINSDAG DEN 13 SEPTEMBER 1842. No. 706.

HERINNERING.

Bekendmaking en Uitnodiging.

AAN Leden, Begunstigers en het Publiek, wordt hedigt dat de 42ste Vergadering van het Zuid Afrikaansch Zendelings Genootschap, zal worden gehouden in het Gemeenschap Gestalte, beneffens op MORGEN (Woensdag,) den 14 dezer, by welken gelegenheid de Wel-Eerw. Dr. S. E. Hayes, zal Voorzitten.—De Leerrede worden uitgesproken door den Wel-Eerw. Heer G. Morgan; de werkzaamheden zullen beginnen ten 6 ure.

By het sluiten van de Godsdienst zal er gecollecteerd worden, ter bestrydinge van dit Genootschap.

Op Last van Directeuren,
E. C. HOLTS, Sec.

Kaapstad, 13 September 1842.

OP HEDEN.

VERKOOPING VAN

MEUBELAIRE GOEDEREN, ENZ.

EENE publieke Verkooping van Meubelaire Goederen, enz., zal aan de Kwartieren van Major D'Urban, op HEDEN, den 13 dezer worden gehouden, bestaande uit een Bed, Beddestoven en andere Stoven, Tafels, Kleedkasten, Lakenkasten, Kleedertafels, Wastafels, groote ovaale Tafel, Stoelen, Bankes, Billiards, Gordynen, Fauteuils, Schoorsteen, de, Kookkoten en een Kookketel, Olie, Azyn en Zaur Bagelaar, Chinesche Tafel en Desert Servieren, de, Thee- en Koffy-ketels, geslepen Glas, Graveersels, enz. enz.

J. A. BARTMAN, Vendu-Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

MEUBELEN.

DE Ondergeteekende heeft van den Executeur des Boedels van wylen Mejuff. de Wed. Schnetler, last ontvangen, per publieke Veiling in de Kaapstad, Kelderagtsraat No. 6, op *VRYDAG* den 16 dezer, ten 10 ure 's Voormiddags, te verkoopen, alle soorten Meubelaire Goederen, als Mahoneyhouten Tafels, Stoelen, Kleederkasten, Rustbanken, Spiegels, Tapyten, Schilderyen, Drangstoelen, een Londensche Klok, een spelende Klok, Zilver, Porseleinwerk, en al hetgeen verder zal worden opgeveild.

J. G. STEYTLER, Gz., Vendu Afslager.

Kaapstad, 5 Sept. 1842.

COMMISSARIAAT.

Kaapsch Gezouten Rundeleesch voor Mauritius.

TENDERS zullen op het Commissariaats Bureau, in de Kaapstad, tot 12 ure, op ZATURDAG, den 8ste October 1842 worden ontvangen, voor de Leverantie van

100,000 lbs. Kaapsch gezouten RUNDVLEESCH,

te worden geleverd aan Harer Majesteits Magazynen in de Kaapstad, of op een der Hooften, naar goeddunken van het Commissariat, in vier gelyke hoeveelheden, de eerste leverantie van 25,000 lbs. te geschieden op of omtrent den 15 November aanstaande.

Het Vleesch moet VAN DE BEEST EWALITEIT zyn vry van zand of gruis, en zoowel ten aanzien van het getal als de grootte der stukken, zoo naby mogelyk gelykstaan met Iersche Provisien, en te worden gewaarborgd, gezouten te zyn zonder het gebruik van Kaapsch Zout, en goed te blyven, ten minstre 12 maanden van den dag der aflevering.

De Tenders moeten bevatten den prys in Sterling Geld per 100 lbs. netto Engelsch Gewigt, met vaten, niet van koloniaal hout.

Partyen te Port Elizabeth of dies nabyheid die tenderen moeten, zullen hunne voorwaarden moeten bekend stellen, indien de voor vaat aan de Magazynen van het Commissariat, dan wel aan het strand van die Haven wordt geleverd. Alzoede hunne voorwaarden indien geleverd in de Kaapstad, naar verkiezing van het Commissariat.

Elke Tender moet vergezeld gaan van een Document (een copy waarvan te zien is op dit Bureau of op het Commissariats Bureau te Graham's-stad of Port Elizabeth,) de partyen verbindende de voorwaarden in den Tender vervat, goed en naar behooren te volbrengen indien dezelve wordt aangenomen.

Verdere bysonderheden zyn te vernemen op aanvraag op dit Bureau.

Commissariaats Bureau, Kaapstad, 8 Sept. 1842.

CHARLES PALMER, Adj. Com. Gen.

TE KOOP.

BASTAARD Vaderlandsche Koebeesten, die voor twee a drie dagen gekalfd hebben, de aandacht van Liefhebbers ten hoogsten waardig.—Te bevragen en te zien by

J. SMUTS.

Meerendaal, Tygerberg.

TE KOOP.

100 OPREGTE Merino Ooijen en 2 a 300 vette Hamels, met of zonder de Wol.—Te bevragen als boven.

PRIVATE SCHOOL.

DE Heer T. D. RICHARDS, maakt by deze aan zyne Vrienden en het Publiek bekend, dat hy voornemens is in den loop van de aanstaande maand weder eene School in de Kaapstad te openen. Het getal pupilen zal beperkt zyn, en de voorwaarden matig. Voor verdere bysonderheden vervoege men zich by den Heer Advokaat Brand, Walestraat, of by den Heer Richards, "Tuin Leeuwenhof."

15 Augustus 1842.

PAARLSCHE LOGIES-HUIS.

DE Ondergeteekende maakt by deze bekend, dat hy een uitgestrekt Logies-huis in een central gedeelte van dit Dorp heeft in orde gebragt, met het doel voornamelyk, om te dienen tot vermaak en gemak van Indische Heeren en andere Bezoekers.

Dit Dorp aanbevolende als eene tydelyke Woonplaats voor levallden, de het slechts noodig te zeggen, dat hetzelve in zachtheid zien klimaat en uitvoerbeid van lucht, door geene andere plaats in Zuid Afrika overtroffen, zoodat gedwongen wordt.

Tot aarigt van dagers kan worden gezegd, dat Wild van alle soorten in de nabyheid kan worden gevonden; en nu dat de tyd van Kwastel-schieten aankomt, kan eene goede jagt binnen weinige minuten wandelens van dit Dorp worden gemaakt.

Eene geregelde communicatie tusschen dit Dorp en de Kaapstad wordt drie maalen 's weeks, gedurende de zomer, en twee maalen gedurende de winter-maanden, door middel van den Distrikts Postwagen opgehouden.

Paarl, Aug. 1842. S. J. C. GIRD.

☞ Stalling voor Paarden.
RYPAARDEN EN RYTUIGEN TE HUUR.

BEKENDMAKING.

IN het betuigen van zynen dank aan het Publiek voor de vriendelyke en liberale gunst welke hy tot nu toe ondervonden heeft in zyne Professie, maakt de Heer Giap bekend, dat hy voornemens is zyne Apothekers benigheden voortzetten, en altoos een verscheyd voorraad van de meest goedgekeurde Geneesmiddelen voor handen hebben zal.

BY den Ondergeteekende Haver-gerwen te koop van de beste kwaliteit, in de Kaapstad te leveren voor Rds. 3½, en aan het Rondebosch tot aan den Wynberg voor Rds. 3½ per 100 lbs.

C. MOSTERT, Sr.

Valkenburg, 12 Sept. 1842.

TWEEDE VERKOOPING.

WRAK VAN DE

ABERCROMBIE ROBINSON.

EENE publieke Verkooping zal op MORGEN, (Woensdag,) den 14 dezer, ten 11 ure worden gehouden, aan het strand over het Wrak van hoovenstaand Vaartuig, van zoodanige Zeilen, Sparren, Tuig, Provisie, enz., als dan zal zyn geland.

R. GRANGER.

R. J. JONES, Afslager.

VOORTZETTING VAN DE TWEEDE VERKOOPING VAN HET WRAK

VAN DE

'ABERCROMBIE ROBINSON,'

OP MORGEN OCHTEND,

(Woensdag,) den 14 dezer.

ONMIDDELYK na de Verkooping van de Sparren, Zeilen, Tuig, enz, zal het HOL van bovengemelde Vaartuig worden verkocht, zoo als hetzelve thans ligt op het strand, naby de Zoutrivier, benevens zoodanige Provisien, enz., als zich nog aan boord mogte bevinden;—alzoede Ankers, Kabels, enz. enz.

R. GRANGER.

R. J. JONES, Afslager.

TE KOOP TEGEN VERMINDERDE PRYZEN.

40	CATTY KNOPJES,		Heizy in Entrepot
10	" SOUCHONG,		of
10	" HYSON,		met Impost betaald.
10	" PEKOE.		

HAMILTON ROSS, & Co.

Aan Timmer- en Bouwlieden, enz.

NU landende aan het Noordelyke Zeehoofd ex "Waterloo," en te koop by de Ondergeteekenden, eene uitgezochte hoeveelheid GEELHOUTEN DEELEN:—

3 x 11 à 6½d. per loopend voet,
3 x 9 „ 5½d. „ „ „

In hoeveelheden ten gerye van Koopers.

THOMSON, WATSON & Co.

N.B. Mede te koop, Countess Leijen, Staaf en Hoepel Yzer.

1,500 EXTRA VETTE SCHAPEN.

OP MAANDAG, den 19de September, zal de Ondergeteekende ter plaatse van den Hr. J. W. Louw, Tygerberg, doen verkoopen, het bovengemeld getal extra vette Schapen. De Schapen zullen stellig present zyn, en niet uit de hand worden verkocht.

P. LOUW.

1 September 1842.
De Heeren Gebroeders De Villiers, Vendu-Adms.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende voornemens zynde naar de Binnenlanden te vertrekken, biedt uit de hand te koop aan,—met of zonder den Oogst, bestaande uit tien mudden Koorn en vyf mudden Haver, gezaaid op goed bemist land,—zyn derde aandeel in de Plaats "Goudinie," naby Caledon, met de daaropstaande geryflyke Gebouwen, wel gelegen voor den Negotie-handel, is mede geschikt voor alle soorten van Vee; en heeft goed Zaailand.

De Koopers gelieven zich voor of op den 1ste October aanstaande, te vervoegen op voormelde Plaats, by den Eigenaar

C. J. MARÉE, Jz.

Goudinie, 15 Augustus 1842.

SWELLENDAMSCHE

Landbouwkundig Genootschap.

WORDT by deze narigt gegeven, dat er eene algemeene Byeenkomst van het bovengen. Genootschap te Swellendam, op den 1sten Donderdag in December aanst., zal worden gehouden, ten einde de volgende pryzen, voor de beste monsters Vee en Producten, de *bonafide* opbrengst van het District toetewyzen,

		£	s.	d.
1	Voor het beste monster korte Wol, niet minder dan 50 lbs. van het scheeresel van den Mededinger	3	3	0
2	Voor het beste monster lange Wol, do. do.	3	3	0
3	Voor den zwaarsten Hamel van eenig ras	1	1	0
4	Voor den besten Ram van twee jaren oud	2	2	0
5	Voor do. Ooi, do. do.	1	1	0
6	Het beste Veulen van twee jaren oud, geschikt voor het ruig of den zadel	5	5	0
7	Voor het tweede beste	2	2	0
8	Voor de beste Melk-koe	2	2	0
9	Voor de tweede beste do.	1	1	0
10	Voor de beste 50 lbs. Boter	1	1	0
11	Voor de beste 10 lbs. Kaas	1	1	0
12	Voor 100 de beste lbs. Aloe	1	1	0
13	Voor het beste Ham	1	1	0
14	Voor de beste 50 lbs. gedroogde Vruchten	1	1	0
15	Voor de beste 50 lbs. Tabak	1	1	0
16	Voor de beste schepel Aardappelen	0	10	6
17	Voor de schepel Uijen	0	10	6
18	Voor het beste half-aam Wyn van een jaar oud	1	1	0
19	Voor het beste anker Brandewyn	0	10	6

In byvoeging tot bovengen. zullen de volgende pryzen mede worden gegeven:—

Voor den besten Schaapscheerder	1	1	0
Voor den tweede besten do.	0	10	6

Mededingers moeten hun Vee of hunne Producten vertoonen op den dag hierboven gemeld, ten 9 ure 's Voormiddags, en den Secretaris twee uren te-voren kennis geven (en indien vereischt) eene beëedigde verklaring afleggen, dat aan de voorwaarden zyn voldaan geworden.

Op last van het Committee,
F. W. REITZ, Sec.

4 Juny, 1842.

Kantoor van de Assistent Commissarissen,
Kaapstad, 8 Sept. 1842.

DE Assistent Commissarissen van Compensatie, verlangen zich te refereren tot hunne Kennisgeving van den 9 Sept. 1841, gepubliceerd in de "Gouvernements Courant," No. 1864, en nu de bysondere aandacht der belanghebbende partyen te vestigen op den volgenden brief, heden ontvangen:

GEO. NAPIER, Gouverneur,
W. PORTER, Procureur Generaal,

P. M. BRINK,	D. KUYS,
EWAN CHRISTIAN,	J. J. L. SMUTS,
W. GADNEY,	H. A. SANDENBERG,

No. 31.

Compensatie Bureau, 11 April 1842.

Myne Heeren,—Ik ben gelast door den Hr. Lewis, den Arbiter, aangesteld onder de Acte 4 Victoria, Ch. 18, waar van eene Copy aan u is toegezonden met myneu laatsten brief, wederom uwe aandacht te vestigen op de 9de Sectie van die Acte, welke verklaart, dat alle gelden, welke op den 31sten December van het tegenwoordige jaar, (1842) onbetaald zullen blyven door de Commissarissen voor de reductie van de Nationale Schuld op onbetwiste Vorderingen tot het Publiek zullen terugkeeren. Het blykt uit de Documenten welke uit uwe Kolonie aan dit Office zyn gezonden, dat er tot op dezen datum niet minder dan 91 onbetwiste Vorderingen nog open zyn tot toewyzing, en op deze zaken kan geene adjudicatie plaats vinden door den Hr. Lewis, voor uwe Rapporten daarop zullen ontvangen zyn. Indien er geene grooter spoed door u wordt gemaakt, dat tot nog toe is teuwegebracht, zullen de Compensatie gelden op het grootste deel daarvan verschuldigd, worden verbeurd, en het is tot het voorkomen van zoodanige schaden voor de belanghebbende partyen dat de Hr. Lewis my na gelast heeft uwe ernstige aandacht te vestigen op deze zaak, en te verzichten dat geene moeite van uwe zyde zal worden gespaard om te rapporteeren op het geheel van deze vorderingen in tyds, om daarop te adjudiceeren voor het einde van dit jaar.

Ik heb de eer te zyn,
Myne Heeren,
Uwe gehoorzame Dienaar,
HENRY HILL, Sec.

Den Gouverneur en Assistent Commissarissen,
Kaap de Goede Hoop.

PRIVAAT

Hollandsch Liefhebbery-Schouwburg

"TOT NUT EN VERMAAK."

DE Intekenaren worden verwittigd dat de vertooning op MORGEN AVOND, den 14den dezer, zal plaats hebben,—en worden verzocht hunne Toegang-kaartjes aan het Bureau van dit Blad te komen afhalen op HEDEN en MORGEN, van 9 ure 's Morgens tot 4 ure 's Namiddags.

Kaapstad, den 13den September 1842.

☞ Geene Kaartjes zullen aan de Deuren verkrygbaar zyn.

WEGGELOOPEN sedert drie weken, des Ondergeteekendens jongdige Emigrant Thos. Perry, oud zijnde 17 jaren, lang en schraal van postuur, op de borst een merk en de knieën naar binnen gebogen. Hy was gekleed in een donker blauw duffelsch baatje en nankinetsche broek. Die hem in de gevangenis bezorgt zal goed beloond, doch die hem ophoudt, in regten worden vervolgd.

D. J. THEUNISSEN.

Koebergen, 12 Sept. 1842.

TE HUUR.

HET geheele bovengedeelte van het Gebouw van de Zuid Afrikaansche Bank, kunnende op den 15den aanvaard worden.—Te bevragen by den Kassier in de Bank.

PROCLAMATIE

DOOR ZYNE EXCELLENTIE GENERAAL MAJOOR

SIR GEORGE THOMAS NAPIER, K.C.B.

Ridder, Kommandeur van de Ed. Militaire Order van het Bad, Gouverneur en Opperbevelhebber van H. Majesteits Kasteel, Stad en Kolonie de Kaap de Goede Hoop, in Zuid Afrika, en den Ressorte van dien, en Ordinaris, en Vice-Admiraal van dezelve, Kommanderende de Troepen, enz. enz. enz.

NADEMAAL aan my is voorgesteld, dat zekere van Harer Majesteits Onderdanen, die van tyd tot tyd zyn uitgeweken uit deze Kolonie, en die nu verblyven in zekere Gewesten buiten de Grenzen en gelegen naby de Oranjerivier, eene gezindheid hebben aan den dag gelegd om inbreuk te maken op het grondgebied van zekere der Inlandsche Stammen, meer bysonder op die, welke behooren aan Moshesh, het Opperhoofd van de Basutus, en aan Adam Kok, het Opperhoofd van de Afdeeling der Grikwas, bewonende het Philipolis distrikt:—En Nademaal H. M. Gouvernement my onlangs heeft gelast zorg te dragen, dat de Uitgeweken Boeren, buiten de Grenzen, op nieuw duidelyk zullen worden bekend gemaakt met hetgeen is, en altyd is geweest, de onveranderlyke staatkunde van H. M. Gouvernement, ten aanzien van zulke aanmatigingen, en dat zy plegtiglyk zullen worden gewaarschuwd tegen het onderneemen van eenige onregtmatige handelingen van dien aard:—

ZOO proclameer ik by deze, en geef ik kennis aan alle zoodanige Uitgewekenen als voormeld, en meer bysonderlyk aan diegenen die zich ophouden in de nabyheid van de Opperhoofden bovengen., dat Hare Majesteit iedere poging van de zyde Harer Onderdanen, om eenigen invalle doen op eenige der Inlandsche Stammen, of om hen eenigermate te molesteeren, of te benadeelen, of onregtmatig bezit te nemen, of te houden, van eenige der Landeryen aan die Stammen behoorende, met de gevoeligste verontwaardiging zal beschouwen, dat door iedere zoodanige poging de overtredende partyen alle aanspraak op Harer Majesteits protectie en aanzien zullen verbeuren en door Haar zullen worden beschouwd als zich hebbende gesteld in tegenstand tegen Haren wil en Haar gezag, en zich onvermydelyk zullen blootstellen aan alle zoodanige strafgevolgen welke uit kracht van de Acte des Parlements in dat geval gemaakt en voorzien, hechten op alle misdadige handelingen, welke door hen mogen gepleegd worden, zoowel als tot die andere betoonigen van Harer Majesteits gezindheid om de Inlandsche Stammen te beschermen, tegen allen inbreuk op hunne regtmatige regten, en om allen aanval van de zyde Harer Uitgewekene Onderdanen te bestempelen, welke het, in het vervolg noodig zal kunnen zyn aan den dag te leggen.

GOD BEWARE DE KONINGIN!

Gegeven onder myne Hand en het Publiek Zegel, aan de Kaapstad, Kaap de Goede Hoop, den 7den dag van September 1842.

(Get.) G. T. NAPIER.

Ter Ordonnantie van Z. E. den Gouverneur,
(Get.) J. MOORE GRAIG,
Fungerende Gouvernements Secretaris.

NUT VAN 'T ALGEMEEN.

Wy hebben een zeer gunstig verslag ontvangen van de handelingen van het jaarlyksche Examen in bovengemelde School, hetwelk wy in ons aanzet zullen plaatsen, en door het Publiek voorzeker met groote belangstelling zal worden gelezen.

STORM IN DE TAFELBAAI.

Op den 8 dezer, omtrent 3 ure 's morgens, woei het sterk uit het NW, en het fregatschip *John Bagshaw*, maakte seinen voor een anker. Gedurende den nacht was de wind tot eenen storm toegenomen, en omtrent midder-nacht werden noodschoten van de schepen in de baai vernomen. In den vroegen morgen van den 9 dezer, ontdekte men het fregatschip *John Bagshaw* op strand, tegen over de Imhoff Battery, en het Amerikaansche barkschip *Fairfield*, naby het nieuwe Militaire Hospitaal; alle noodige hulp werd toegebragt en beide equipages gelukkig gered.

De storm vermeerderde van den morgen tot den middag. Omtrent 10 ure, dreef het kotter-scheepje *Albatros*, op het strand, naby de Imhoff Battery; te 11 ure werd een anker en kabel naar de schoener *Velox* verzonden, en kort daarna, naar het barkschip *Hamilton Ross*. Gedurende den morgen waren er tusschenpozen, dat de baai geen ander voorkomen had, dan eene masse van brekende baren; te 12 ure werd de schoener *Ghika*, van hare ankers gerukt, zoodat zy het op strand zette naby de *Fairfield*.

Van 1 tot 4 ure, woede de storm voort, vergezeld van sterke rukwinden; te 4 ure, 15m. liet het brikschip *Reform* de kabel vallen en zette zich op strand naby de *Albatros*, en werd dadelyk gevolgd door het brikschip *Henry Hoyle*, hetwelk de kabel liet vallen en zich op strand zette naby Papendorp. Gene menschen zyn omgekomen.

De *John Baghsaw* en *Fairfield*, zyn totale wrakken.

Engelsche dagbladen tot den 17 July, zyn met de *Maidstone* ontvangen, waaruit blykt, dat de Erfprins van Frankryk dood is. Hy werd uit zyn Cabriolet geworpen, terwyl hy in de Bois de Bologne reed, en overleed eenige uren daarna.—Eenige extrakten in ons aanstaande.

AMERIKA EN ENGELAND.

De handelingen in het Congres, hadden uitsluitelyk betrekking op huishoudelyke zaken, en zyn dus voor den vreemden lezer van geen belang.

Het berigt, vervat in de nieuwsbladen betrekkelyk de onderhandelingen tusschen Groot Brittanje en de Vereenigde Staten, tot de vriendschappelyke schikkingen van geschillen, is, als verwacht kon worden, nietsbeduidend en daarom onvoldoende. Het algemeen gevoelen, bleef echter, dat alles wel zoude afloopen, en vooral met betrekking tot de Noord-Westelyke grens-scheiding. De Heer Webster, de secretaris van staat, had eenen brief afgezonden, aan den Gouverneur van Massachusetts en Maine, d.d. Washington, 11 April, over de grens-kwestie, waarin beide die Staten betrokken zyn.

Op den brief van den Secretaris van Staat antwoordde de Gouverneur van Massachusetts, dat de Uitvoerende Raad van dat gemeenebest reeds, volgens besluit der wetgeving, geauthoriseerd was, al hetgeen noodig was te doen; en de Gouverneur van Maine, vaardigde eene proclamatie uit, de wetgeving van den Staat op den 18 byeen roepende. Inmiddels begaf zich de Heer Webster naar het tooneel der delibratien, zoo als men veronderstelde om de authoriteiten met zynen raad in zulk eene belangryke zaak als de schikking van een langdurig nationaal geschil, behulpzaam te zyn.—Hy was op zyne reis naar Massachusetts en Maine, te Nieuw York aangekomen. Gerachten verschilden betrekkelyk het bedragen hetwelk Lord Ashburton aangeboden had voor het betwistte grondgebied te betalen. Een gerucht zeide 2,000,000 Sp. Matten, terwyl een ander het op een zedelyker bedragen van 1,000,000 Sp. Matten bragt.—*Times, 31 Mei.*

AMERIKA EN MOROCCO.

De *Toulonnais*, van den 2 dezer, meldt, dat het Amerikaansche korvet, hetwelk veertien dagen te voren van Toulon naar Marseille vertrokken was, kort daarna een bevel ontvangen had, om zich by het eskader der Vereenigde Staten te Gibraltar tezamen komende, te voegen. Er liep te Toulon een gerucht dat het Amerikaansche smaldeel in de Middellandsche zee, naar de kust van Morocco was gezeild, ten einde voldoening te vragen voor de beleediging den Consul-Generaal der Vereenigde Staten te Tangiers, aangedaan.—*Times, 7 Juny.*

DE VERTEGENWOORDIGENDE VERGADERING.

Het grondbeginsel om het werk der wetgeving aan drie aan elkander ondergeschikte ligchamen toetevertrouwen, is oomhuid met het gezag der eeuwen. In de onbeschaafdste zoowel als de meest verlichte tydperken van de geschiedenis van Groot Brittanje,—te midden van de hevigste schokken van revolutionaire botsingen, niet minder dan in vreedzame tyden—is dit grondbeginsel als het hechte steunsel van nationale sterkte erkend. Volken, die in andere opzigten het meest in hunne regerings vormen, en in hunne staatkundige vooringenomenheid en afkeer van elkander verschillen, hebben zich daaraan eenparigelyk als een gemeene steunpilaar vastgehouden. Frankryk heeft sedert, onder den schitterendsten bloei van hare oude regering, onder de stugge schaduw van Haven Koninklyken Arend, en de volhardende driekleurige vlag, hare Burger-Koning, hare gewyde plaats in de woestenij van staatkundige proefneming uit het oog verloren. Toen America het revolutionaire sceptre trok, en zare afhankelyktheid van de kroon van Engeland afwierp, en in vlag van gelykheid over hare bevryde steden wapperen deed, hield zy zich nog zau dat welbepraalde plegtanker vast. Hoewel zy de schitterende pracht van kroonen en diademen verachtte,—hoewel zy alle spoor van het leenstelsel en al de, ten tal ten diepste zinnende afderechtigingen, door hare Noormannische voorouders, doorgeteld, van hare standen wreedde—had zy nog vertrouwd genug om te zien, dat er in de verdeeling der Wetgeving in drie afzonderlyke ligchamen, een ingeplant grondbeginsel van veiligheid, kracht en duurzaamheid huisvestte, hetwelk menschelyke scherpzinnigheid zeerpas anders ontdekken kon. In de eerste kindscheid van hare met bloed gekochte vryheid, in den vollen bloei van hare zeeroeiten over de vloten en legers van oud Engeland,—in de onmetelyke ruimte tusschen al de regtgevende hare door de volken der oudheid, en door hare zusters, Europa, aangeboden, achtte zy het gepast en gattig om hare grondregtsuiten van Wetgeving op den vastgestelden steun van "*trias, mixta et una*," in grondvesten.—Zy heeft nu, sinte bykans zestig jaren, deze proef in het werk gesteld. Hare staten zyn hetzelfde verzelfvaardigd, hare bevolking is toegenomen, en heeft zich zonder voorbeeld uitgebreid,—hare stemregt is meer en meer onder het volk verspreid,—de inlanden waarvoor zy gezonden wordt wetten te maken, zyn bevolkter en moeyelyker geworden, de geest van proefnemingen en veranderingen, welke in hare eindeloze Municipale staatkundige en federale ligchamen doorstraalt, heeft hier hinger kan hare wensten vertroegd; en hoegaaat kunnen zy ook zeggen, dat ondanks dat geest, de viervoudige constitutie hare verbeeldingen, ook de geringste poging tot verandering, zoowel als een gevoel van onterechtheid vermeden is. Het onlangs gedane voorstel om de stem van den stemmeter te dispeiken, heeft geene betrekking hoe ook genoemd op het oorspronkelyk beginsel; het strekt veel eer om de zuiverheid van dat beginsel te bevestigen en ophelderen, door aan te toonen, hoe groot het gevaar voor het gebouw onzer Vereenigde zou geweest zyn, indien de hoogste uitvoerende tegt en het huis van Vertegenwoordigers in onmiddelyke aanraking ware gebragt, zonder de verachtende tusschenkomst van een ander Ligchaam.

Dat de van Groot Brittanje afhankelyke Kolonijen, in hunne Wetgevende Tarigtingen eene aanzienlyke verkleefbaarheid aan die hulpzame en lezens behoefende roeschriften zouden ten toon spreiden, is zeer natuurlyk. Het is natuurlyk dat de moeder-staat, die derzelver deugden door de ondervinding van eeuwen bewezen heeft, dezelve in hare "charters" zoude hebben voorgeschreven; en het is even natuurlyk dat hare knoost, die van derzelver heilzame gevolgen in het land hunner voorvaderen gelukige was, dezelve als hun geboorteregt pryzen, en op dezelve vertrouwd hebben, als geoogenaam om hunne eigene regten en voorregten te handhaven, en toen Canada, door het Fransch geminde mieneogen geslingerd, de vernietiging van het midden ligchaam Harer provinciale Wetgeving eischte, werd zy niet alleen door het Britsche Gouvernement, maar ook door de groote menigte des Britschen volks van alle partyen als een paanaturlyk monster verklaard. Wegens de misleiding waaronder zy verkeerde, beklaagde Engeland haar als de pampelige speelbal. Wegens de openlyk vernederlyke daden waartoe deze misleiding haar bragt, werd zy door Engeland als een vermetele oproerling veroordeeld en haar wetmatige gestraft.

Maar het schynt dat Canada niet als het *eenige* onnatuurlyke monster in de Koloniale jaarboeken pryken moet. Nieuw Zuid Wales moet ook hare zwakke stem tegen het samenstel hare moeder-wetgeving verheffen, zy—onlangs van de minderjarige boeyen gebrakt,—onlangs gewasschen van de vlekken eener straftenardige schande,—onlangs in de bakermat der Britsche vryheid geplaatst, en gehuld in het zwachtel linnen van een nieuw verkregen zedelyk karakter, ja zy, moet zichzelfs verstouten, om zich "als wys boven hetgeen geschreven staat" te stellen, en een' nieuwen weg voor wetgevende wysheid en zucht te banen. In verachtelyke navolging van het opstandige Canada, moet ook zy,—zoet kindje!—zich tegen een tusschenkomend ligchaam kanten, en zischen dat onder den aangemoedigden strijd der wetgeving, de vorst en het volk elkander in de oogen zullen zien. De lippen van den zuigeling moet de vetvaderlyke kreet leeren lispen "Weg met de Lords!" hetwelk slechts de Alpha is om de Beta intevoeren van "Weg met den Troon."

Zyn de Koloniën bewust,—want wy erkennen, dat tot de twee laatste dagen zy onbewust waren,—dat hare vereeniging, bekend onder den naam van "Patriotsche Vereeniging," werkelyk eenige wets-ontwerpen als de grondslag van onze toekomstige constitutie naar huis gezonden hebben, een van welke bepaalt dat onze Wetgeving uit een enkel ligchaam en het hoofd eener uitvoerende magt bestaan zal. Dit is, zoo als men ons verzekerd heeft, het geval.

Men zegt dat de "wetsontwerpen A. en B." waarop de Heer Charles Buller in zynen, in de *Herald* van 11. Maandag verschenen brief, zinspeelt, door deze integrale verandering gekenmerkt worden,—dat zou derzelve voorstelt eene Wetgeving in navolging van het echte Britsche model, en het andere eene Wetgeving in navolging van de eene of andere denkbeeldige hersenschim daar te stellen, aan den eenen kant, bestaande uit de kroon door haren uitvoerenden afgevaardigde, en aan den anderen, uit het volk door deszelfs gekozene vertegenwoordigers. Zoo blykt het dan, dat deze "vaderlandsminnende" personen, in eene geheime beraadslaging, kalm en bedaard besloten hebben, om ons door bedrog van eene der meest belangryke onzer nationale instellingen te beroven. Zy hebben de vermetelheid gehad om aan Harer Majesteits overweging en aan die van het Hooger- en Lagerhuis, een ontwerp voorteleggen, dat het tweede Ligchaam des Ryks stilzwygend beleedigd,—en het Ryks Parlement een model noemt, Australische navolgeling onwaardig; een ontwerp hetwelk ons Wetgevend Bestuur in de uiterste verlegenheid brengen, en onze publieke aangelegenheden, aan eene buitensporigheid van democratische dwingelandy zoude blootstellen, tegen welke zelfs Republikeinsch America de noodzakelykheid ingezien heeft, een struikelblok, in al hare Souvereine Staten, daartestellen!

En, in het tegenwoordige gelukkige tydsgewricht van onze geschiedenis, waarin alle partyen hart en hand hebben vereenigd om onze constitutioneele regten te vorderen, stelt men deftig voor te overwegen of dit beleedigend ontwerp verlevendigd en naar huis zal worden gezonden met de sanctie van een Committee, elken graad Ligchaam des Maatschappy te Nieuw Zuid Wales, vertegenwoordigende. Wy waren genegen te hopen, toen wy dit voostel op de Committees notitie-lyst voor het eerst zagen, dat niets meer gemeend werd door "een Huis" dan dat, gelyk in de gevallen van Nieuw Brunswick en St. Vincent, de wetgevende werkzaamheden aan den uitvoerenden Raad zouden worden toevertrouwd, in byvoeging tot die reede daartoe behoorende, waardoor de noodzakelykheid van eenen afgescheiden Wetgevenden Raad zouden worden voorgekomen. Zelfs op deze wyze opgehelderd, dienden wy ons daartegen te verzetten, omdat het eene noo-lelyoze afwyking van den algemeenen rigtsnoer zoude zyn, maar voornamelyk omdat het den Raad met werkzaamheden te zwaar voor deszelfs kracht, belaadt, en denzelven met magt, te groot voor het publiek welzyn, wapenen zoude. Dit rettet, zegt men ons, is niet hetgeen de kennisgeving meent; maar dat derzelver duidelyke meening is, te overwegen of het maken van onze wetten, strikt bepaald zal worden tot de twee uiterste partyen, de kroon en het volk.

Ons afgryzen voor een oogenblik intoomende, over dit gedachte-ons plan, even tegenstydig met de monarchie van Engeland als met den republikeinschen staat van Amerika, wilden wy op eene bedaarde wyze vragen, *waarom*, om welke *redenen*, tot welk *einde*, moet Nieuw Zuid Wales van de gewoonten der geheele beschaafde wereld worden uitgezonderd? Wat kunnen wy verliezen door ons aan het goede oude model te houden? Wat kunnen wy winnen door daarvan afteweyken? Is de menschelyke natuur te Sydney, niet gelyk te London en te Washington? Is daar niet dezelfde ingeschapene terugdryving tusschen den bewegenden geest des volks, en den *Conservatieven* geest des Gouvernements?—Zouden de gevoelens, de opinien en belangen van die twee uiterste in het staatkundige Ligchaam hier minder waarschynlyk dan daar, met elkander in aanraking komen?—En zoude de botsing minder gevaarlyk zyn?—En geldt het niet het belang van beide partyen—is het niet even noodzakelyk voor de vrede, de welvaart en het goed bestuur der Maatschappy dat er een middel ligchaam zy gelyk het Hoogerhuis in Engeland, de Staten van America, en de Wetgevende Raden der Britsche Koloniën, om als bemiddelaar te staan tusschen die natuurlyk vyandige Ligchamen?

Er kan slechts een redelyk antwoord op die vragen zyn—een tusschenkomend Huis is even noodzakelyk, even raadzaam elhier, als in andere deelen der wereld; en te beproeven de bezigheden van Wetgeving, zonder een, voortzetten, zoude krankzinnigheid in het begin en ondergang in het einde zyn. Indien de voorstanders der nieuwigheid opregt gelooven dat het goed werken, of inderdaad eenigzins werken kon, moet men hunne zaakeid beklagen; indien, door deszelve voortbrengen, zy door slinksche inzigten aangespoord zyn, kan hun verraderlyk ontwerp niet te standvastig of met niet te veel verontwaardigieg, worden tegengewerkt.—*Sydney Herald.*

AGENTEN

VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRICTEN.

Beaufort.....................	De Hr. A. P. Meiring
Clanwilliam..................	„ — S. J. du Toit.
Caledon......................	„ — A. P. Keyter.
George.......................	„ — D. Conlham.
Graaff-Reinet................	„ — B. Fincham.
Paarl........................	„ — J. D. Haupt.
Swellendam...................	„ — John Barry.
Stellenbosch.................	„ — P. Korsten.
Malmesbury...................	„ — J. D. A. Freislich.
Somerset.....................	„ — C. Muller.
Tulbagh......................	„ — W. Vos.
Tygerberg....................	„ — F. Uys.
Uitenhage....................	„ — J. Brehm.
Worcester....................	„ — J. Meiring.

19 Volle Maan............	7u. 48m. 's Namiddags.
27 Laatste Kwartier.......	4u. 19m. 's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, DEN 12 SEPTEMBER 1842.

Er bestaat geen Regerings-vorm zonder deszelfs gebreken en gevolglyke euvels. Het is daarom onverstandig dadelyk een byzonder stelsel van bestuur aftekeuren, de voortreffelykheid waarvan, door de ondervinding van eeuwen is bevestigd, enkel, omdat hetzelve aan zekere ongemakken en euvels onderhevig is.

Het doel van elk Gouvernement is de voorspoed en het geluk der maatschappy, en in het tot zulk einde daartestellen eener behoorlyke constitutie, zal een verstandige wetgever dien vorm aannemen, welke de proef van eeuwen heeft doorgestaan, en tot de bevordering van het volk heeft bygedragen; slechts, ter vermyding van euvels, welke de ondervinding bewezen heeft te bestaan, zoodanige verbeteringen invoerende, als de staat der maatschappy, voor welke zulk een stelsel van bestuur bestemd is, en deszelfs byzondere omstandigheden, mogten vereischen.

Hy zoude echter op een dwalend grondbeginsel handelen, wilde hy, om dergelyke verbeteringen, het stelsel zoodanig veranderen, dat het grondbeginsel waarop het gegrond is, daardoor werd geaffecteerd. Het zal voor hem noodig zyn naauwkeurig onderscheid te maken tusschen het doel van eene *wyziging* en dat van eene *verandering*, in de grondbeginselen van dien Regerings-vorm welken men voornemens is te volgen. Volgens de *laatste*, wordt het geheele grondbeginsel veranderd; volgens de *eerste*, neemt men eenen byzonderen regel aan, om diezelfde grondbeginselen ten uitvoer te brengen;—wy zullen een voorbeeld aanhalen.

Het Oostenrijksche Gouvernement is eene absolute Monarchie. De Keizer als de absolute Monarch, stelt al zyne Ministers aan. Gevoelende, dat in het doen van zoodanige aanstelling hy dikwerf wordt geinfluenceerd door hen, wier doel meer is hunne zonen en hunne vrienden voorttehelpen, dan zekere verantwoordelyke posten door bevoegde vaderlands-lievende lieden, bekleed te zien,—en derhalve verlangend om in de uitoeffening van zoodanige onbepaalde magt, door behoorlyke raadgevers geleid te worden, stelt hy eenen Geheimen Raad daar, tezamen gesteld uit zekere Hooge Staats-Ambtenaren. Dit zoude slechts eene *wyziging* en gene verandering in het stelsel zyn; want, hy blyft niettemin de absolute Monarch, hy volgt hunnen raad of hy doet het niet, zoo als het hem gelieft, hy zet hen van hunne posten af en stelt andere aan zoo als hy goeddunkt.

Hy verlangt echter verdere verbeteringen te maken. Hy stelt Prins METTERNICH als President van dezen Raad aan, en met het doel om zyne handen te versterken en zyn eigen bestuur klem te geven, maakt hy eene bepaling, dat hy, den President aangesteld hebbende, laatstgemelde de Hooge Staats-Ambtenaren, die den Raad uitmaken, zal aanstellen. Dit is mede slechts eene *wyziging*; het vermindert daardoor zyne magt als Alleenheerscher niet; hy behoudt de magt om den President, eigendunkelyk, aftedanken, dien zynen raad volgen moet, of eenen anderen naar welgevallen aantestellen.

Eene andere verbetering wordt voorgesteld, met het doel om meer byzonder met de behoeften des volks en den staat der natie, bekend te worden, hy verbetert de constitutie van zynen Geheimen Raad. Hy stelt tot regel dat de leden daarvan, eens aangesteld zynde, hun leven lang in hun ambt zullen blyven, slechts eenen anderen President, zoo dikwyls als hy verkiest, aanstellende.

Dit echter, blyft niet langer eene *wyziging* maar is eene *verandering* van het grondbeginsel in het stelsel van absolute Monarchie. Waarom? Omdat de Keizer niet langer de onbepaalde en toomlooze magt heeft om naar welgevallen te regeren. Er is een geheime Raad voor leven lang aangesteld, over welks handelingen hy geen beteugeling meer heeft, en die het regt heeft, tot eene zekere uitgestrektheid, hem, in de uitoefening van onbepaalde magt, te stremmen.

Wy hebben een voorbeeld genomen, waarin, door de voorgestelde *wyziging*, eene verbetering is gemaakt van een slecht tot een goed stelsel, van eene onbepaalde Monarchie tot eene, de magt in zekere mate bepalende. Dezelfde argumenten zouden echter toepasselyk zyn op de wyzigingen en veranderingen in het grondbeginsel van een Vertegenwoordigend Stelsel van Bestuur,

Dat grondbeginsel is "eene vrye kiezing des volks hunner eigene Vertegenwoordigers om de natie te regeren." Een Bestuur van zulke vertegenwoordigers alleen, een tydelyk hoofd kiezende, heeft niet tot de bevordering en het geluk der natie bygedragen. Wy behoeven ten bewyze, geene voorbeelden van byna vergetene tyden, aantehalen, maar refereeren ons slechts tot de jongste geschiedenis der omwentelingen in Frankryk en Holland in de vorige eeuw, toen de aangelegenheden der natie door eene Kamer van Vertegenwoordigers werden bestierd,—waarvan een President het voorzitterschap bekleedde, die, gelyk in het laatste geval, weeklyks of maandelyks door die Kamer, benoemd werd, en gedurende dien tyd, het hoofd van den staat was. Verbeteringen werden dientengevolge gemaakt in de wyze om dat vertegenwoordigend principe, ten uitvoer te brengen, en de wysheid van eeuwen, heeft uiteindelyk door het grondbeginsel uittewerken, hetzelve tot een bepaald en beperkt stelsel gebragt.

De eerste wyziging in het principe van bestuur door vertegenwoordigers, was de daarstelling van eene beteugelende magt, of evenwigt; zonder welke men bevond dat het stelsel meer kwaad deed dan goed. Om zulk eene beteugeling of evenwigt daartestellen, door het Gouvernement een' zekeren invloed te schenken in het huis van vertegenwoordiging, door het een regt te verleenen een zeker getal personen te benoemen, om met deze vertegenwoordigers te zamen te zitten en te handelen, zoude niet eene *wyziging*, maar eene volslagene *verandering* in het grondbeginsel zyn; het stelsel zou een hermaphroditsche gedaante aannemen, het zoude ophouden vertegenwoordigend te zyn, omdat het zich zoude moeijen met datgeen hetwelk de kern van het vertegenwoordigend stelsel uitmaakt,—*vryheid namelyk, van handelen en van oordeel.*

Het was echter inderdaad eene *wyziging* in het principe, toen dat evenwigt van magt werd daargesteld door medebestaande, afzonderlyke staten van Koning, Lords en Gemeenen. Het kan gene verandering van het principe worden genoemd, want de Koning, als een individu, even geregtigd zynde om zyne belangen te vertegenwoordigen, handelt voor zichzelven, de Lords handelen voor zichzelven op denzelfden grond, en de gemeenen door hunne Vertegenwoordigers.

Dus bepaalt de verandering zich slechts enkel tot de wyze van het vertegenwoordigen der belangen van een gedeelte der zamenleving, hetgeen inderdaad, slechts eene *wyziging* is; want, elke staat behoudt de oorspronkelyke vryheid van kiezing, handelen en oordeel.

Wy hebben getracht het voorstel te ontvouwen, met inzigt, om te toonen, dat het stelsel voor Nieuw Zuid Wales en Nieuw Foundland, door Lord STANLEY, voorgesteld, geen is van wezenlyke vertegenwoordiging, waarom de Kolonisten Hare Majesteit hebben gesmeekt.

Er kunnen redenen hebben bestaan waarom er aan die Kolonien een' Regerings-vorm is verleend, van dat algemeen principe verschillende, maar wy beweeren, dat dezelve niet toepasselyk is op den toestand en de omstandigheden dezer Kolonie; hetgeen wy instaat hopen te zyn, in ons aanstaande aantetoonen.

KOLONIALE WOL.

Wy zyn onderrigt geworden, dat de hoeveelheid Wol, gemerkt B. & Co., 10 balen, in de Verkoop-Lyst van Wol in ons blad van 26 Augustus jl. gepubliceerd, en welke de hoogste prys gehaald heeft, namelyk:—

Een baal à 1s. 6½d. per lb.
„ „ „ 1s. 7½d. „ „
„ „ „ 1s. 8½d. „ „
7 „ „ 1s. 10½d. „ „

de opbrengst was van eene kudde schapen, aan twee jonge wol-teelers, de Heeren P. G. en A. J. van Breda, van Oliphants Fontein, Afdeeling van Malmesbury—behoorende. De Wol was de teelt van 7 tot 8 maanden, en werd behandeld volgens eene circulaire van de Heeren J. T. Simes, & Co., van London—waarvan wy eenige uittreksels geven—vertrouwende dat dezelve blyken zullen van waarde te zyn, en algemeen door belanghebbenden mogen worden aangenomen.

De schapen van bovengem. Heeren, worden het geheele jaar door in horden (hurdles) gehouden, waardoor de Wol zuiverder gehouden, en zeer veel werk in het wasschen wordt bespaard:—

WASSCHEN.

Het is van groot belang, dat het vlies goed worde gewasschen, dat de Wol ter markt worde gebragt met zulk eene hooge kleur als mogelyk is, alle gemak en een overvloed van zuiver water diende daarvoor te worden in aght genomen, zynde loopend water het verkieselykst.

De verkieslykste wyze van wasschen, is die welk voor het scheren geschiedt; volgens de Duitsche wyze, eenige teelers hebben het plan beproefd, om te wasschen nadat de vliezen geschoren en gesorteerd zyn, en, gelyk verondersteld werd, lauw-water gebruikt, volgens de Fransche en Spaansche wyze, maar het werd door de koopers over het algemeen niet goedgekeurd, en vooral door hen die tot kammende einden koopen.

Het breken van het vlies en wasschen na het scheren, geeft de wol meer het voorkomen van Spaansche dan Duitsche, en brengt dezelve gevolgelyk tot eenen minderen graad van vergelyking. Het is wel bekend, dat de schapen van die Duitsche kudden welke het best gewasschen zyn, na die operatie, onder dak, met schoon gras bestrooid, gedreven, of in kralen, zuiver gras hebbende, opgesloten worden,—dat de uiterste zorg wordt gedragen om te beletten, dat zy blootgesteld worden aan vuiligheid, of hetgeen strekken mogt, om derzelver witheid te verminderen, en dat dezelve niet worden geschoren, voordat aleer *een voldoenden graad van vettigheid zich door uitwazeming, in het vlies bevindt*, om eene zachtheid aan de wol te geven. Men kan hierby voegen, dat het zeer belangryk is, indien mogelyk, te beletten, dat de schapen derzelver vliezen met gras-zaden, gebroken bladeren, en andere vreemde ligchamen vullen, welke in de operatie van het wasschen niet kunnen worden uitgehaald, en welke in al de handelingen van bewerking, zeer veel moeite en kosten veroorzaken, in eenige gevallen, wol byna inderdaad onverkoopbaar makende. Hier zal men kunnen aanmerken, dat de Spanjaards zoo overtuigd zyn van de voortreffelykheid der Duitsche wyze van wasschen en sorteeren, dat zy alles doen dezelve intevoeren.

SORTEERING OF ACCOMMODEERING.

Ten einde koloniale Wol zoo veel mogelyk met Duitsche Wol te doen gelyk staan, in het prepareeren daarvan voor de markt, moeten de vliezen niet gebroken, maar slechts afgescheiden worden van de achterste of gevlekte vlokken, en op eene wyze gesorteerd of gerangschikt dat elk pakkaadje, vliezen van het zelfde karakter, aangaande kleur, lengte van stapel, fynheid van haar, en algemeene hoedanigheid, mogen bevatten.

Indien het wasschen op denzelfden tyd en plaats en met eenen gelyken graad van zorg geschied zy, zal de kleur waarschynelyk overeenkomen, en het zal dan slechts noodig zyn op het sorteeren der vliezen, aangaande lengte, fynheid en algemeene hoedanigheid, acht te geven: Maar, indien een groot teeler, kudden van onderscheidene teelten heeft, die op onderscheidene weiden hun voedsel erlangen,—moet zorg worden gedragen, dat de vliezen eerst met betrekking tot kleur worden afgezonderd, en dan weder betrekkelyk lengte, fynheid, enz.

PAKKEN.

De vliezen, als reeds opgegeven, gesorteerd zynde, moeten dezelve het eene op het andere gespreid worden, de nek van het tweede vlies op den staart van het eerste gelegd zynde, en zoo beurtelings, tot acht of tien vliezen, volgens derzelver lengte en gewigt.—Wanneer aldus gespreid, moeten de twee zyden naar het midden worden gevouwen, vervolgens opgerold, aan elk einde beginnende, en in het midden te zamen komende, en de rol of bundel aldus geformeerd, door een dunne pakdraad, zamen gebonden worden.

De zakken moeten digt, sterk en stevig zyn.—Het materiaal daartoe, tot nu toe over het algemeen gebruikt, is zeildoek geweest, hetwelk tegen ongunstig weder op eene lange reis, slecht bestand is, en, indien alhier zelfs in eenen gunstigen staat ontvangen, is het zoo droog en yl, dat hetzelve gelyk papier van een scheurt.—Een dikker, gekeperd, buigzamer en steviger materiaal zoude de voorkeur hebben.—De grootte en vorm van de baal kan negen voet lang en vier voet wyd zyn, aan de twee lange zyden opgenaaid, en aan een einde,—moetende het eene einde opengelaten worden, en de zak aldus geformeerd, met het open einde naar boven, om de bundels, als te voren gelast, opgemaakt, te ontvangen, welke een voor een moeten worden ingepakt, wordende een der platte zyden van de rol of bundel, naar beneden geplaatst, en zoo achtervolgens goed vastgetrapt zynde tot dat dezelve zoo vol is dat de mond kan worden digt gemaakt.—Deze is de Duitsche wyze van pakken, maar het is twyfelachtig of kleiner pakkaadjes van de grootte welke tot nu toe uit de kolonien gezonden zyn, niet geryflyker voor zulk eene lange reis zyn kunnen.

De operatie van persen diende afgeschaft te worden waar men zulks gewoon geweest is; daar de drukking door de pers veroorzaakt en de opeengepakte staat waarin de Wol gedurende de reis blyft, oorzaak is dat dezelve zoodanig verhard en in elkander vlecht, als zeer nadeelig is voor derzelver voorkomen, wanneer dezelve aankomt.—*De gewoonte mede, om elk vlies afzonderlyk op te rollen, en een gedeelte in een band te draaijen*, levert hetzelfde nadeelige effect in eenen minderen graad op; en om dit voortekomen, wordt het maken van Duitsche Balen van acht of tien vliezen aanbevolen.

Het is zeer wenschelyk dat alle soorten van Wol, uit de Kolonien afgescheept en verzonden worden, indien mogelyk, dat dezelve in Juny in Engeland kunnen aankomen."

BESTUUR VAN NEWFOUNDLAND.

Op Donderdag avond, na een lang debat over kiezings-omkooping en meineed, beproefde Lord Stanley eene Bill, ter betere regeling van het Bestuur van Newfoundland, intevoeren. Zyn Lordschap begon met te zeggen, dat—

Hoewel dit niet veel belang mogte opwekken, hy het Huis verzekeren kon dat dit een onderwerp van groot gewigt was, (verhindering, veroorzaakt door het vertrek van edele leden.) Hy wist dat het onmogelyk was, om het geduld van het Huis te vragen, en hy was volkomen gereed, indien het Huis goeddacht, verlof te vragen tot het invoeren des maatregels, zonder een enkel woord te zeggen: maar, indien zy verlangden dat hy het doel der Bill ophelderde, vertrouwde hy, dat zy ten minsten hem zouden toestaan, te hooren, hetgeen hy zelf zeide. In 1831, werd voor de eerste maal eene constitutie aan de kolonie van Newfoundland verleend, uit aanmerking dat de Kolonie zich genegen toonde, de kosten van haar eigen bestuur op zich te nemen en dit land van den last te bevryden. Uit deze omstandigheid ontstond de noodzakelykheid van het beroep, hetwelk hy thans op het Parlement deed, *het doel waarvan was om de Kroon in staat te stellen, de uitgestrektheid van het stemregt, toen in de Kolonie ingevoerd, te beperken.* Hy dacht niet dat het huis van gevoelen zyn zoude, wanneer hy de omstandigheden opgaf, dat hy het stemregt op eene groote of onbehoorlyke schaal wilde beperken. Hy was zeer ongenegen in de omstandigheden te treden welke de oorzaak waren van den staat waarin de Kolonie zich thans geplaatst vond. De gewezen Gouverneur der kolonie, had aan den edelen Lord, die hem (Lord Stanley) in het koloniaal departement was voorafgegaan, voorgesteld, dat de staat der kolonie zoodanig was, dat het geheel onmogelyk was dat hy het ondernemen kon, onder de constitutie, gelyk dezelve thans stond, eene vergadering byeen te roepen, en de edele Lord, de Secretaris voor de Kolonien, met dat gevoelen overeenkomende, authoriseerde de opschorting van de zitting der vergadering, tot dat tyd zoude zyn gewonnen om den staat der kolonie in overweging te nemen. Een committee van het Lager-huis werd aangesteld, om al de omstandigheden te onderzoeken op de motie van het edel lid voor Droitwich, (den Heer Pakington) maar hunne navorschingen werden door de ontbinding des Parlements gestremd, en al dat zy in staat waren te doen was een partydig onderzoek van eenige kwestien, betrekkelyk de geestelyke geschillen des eilands. Het was hem aangenaam te vernemen dat de haat uit dezen bron ontstaande, grootendeels had opgehouden, en met het godsdienstige gedeelte der kwestie, wilde hy niets te doen hebben. Hoewel eene nominale kwalificatie voor beide de kiezers en de gekozenen, onder de nieuwe constitutie bepaald was, was het inderdaad hoegenaamd gene kwalificatie.

De staat van zamenleving was in vele opzigten byzonder. Te voren bestonden de Ingezetenen voornamelyk uit visschers, met eenige personen die door handel aan het Eiland gehecht waren, maar na verloop van tyd, deed zich een ander belang voor, bestaande uit landbouwers en andere personen in de Kolonie wonende. Tusschen hen heerschte groote jaloerschheid, hetgeen het volk in twee partyen verdeelde. De Ingezetenen waren over eene groote uitgestrektheid van zeekust verdeeld, met slechts geringe middelen van communicatie met de binnenlanden. Het gros der bevolking was zeer arm, en als een natuurlyk gevolg, zeer onkundig, met slechts weinige personen, die eigendommen bezaten. De kwalificatie van eenen stemmer was tot biertoe geweest het bezit van een huis voor twaalf maanden, hetgeen slechts een houten hut kon zyn geweest. De kwalificatie van vertegenwoordigers was een huis voor zeven jaren bewoond te hebben. De uitslag was geweest dat het huis van vertegenwoordigers voornamelyk uit zeer ongeletterde personen bestaan had, zynde een van de vyftien waaruit dezelve was te zamen gesteld niet instaat geweest, zyn' eigen naam te schryven, en eenige der anderen, dienstboden zynde, die hunne dienstheeren om verlof moesten verzoeken, ten einde hen instaat te stellen in het huis te zitten. Hy dacht dat het huis met hem zoude instemmen, dat in zulk eenen staat van zaken, eene verandering plaats hebben moest, en dat de beperking door hem op het stemregt voorgesteld, niet onredelyk was. De kwalificatie welke hy thans voor de stemmers zoude voorstellen, overeenkomstig met de gevoelen van beide den tegenwoordigen Gouverneur en zynen voorganger, en met de toestemming van de meeste partyen op het Eiland, was, in de buitendistrikten het bezit van een 40 shillings eigendom, de persoon op de plaats woonachtig zynde, geen huur betalende, maar in onbetwist bezit zynde, zelfs indien niet geauthoriseerd. In de steden stelde hy voor, de bewoning van een huis van £5, welke huur zeer laag zynde—inderdaad bestond zoo iets in de buiten-distrikten niet—werkelyk het gros der huishouders zoude insluiten. Eene andere bepaling stelde hy voor, overeenkomstig met de constitutioneele gewoonte in dit land, en waartegen hy niet geloofde eenige objectien van beide zyden van het huis gemaakt zoude worden, en het was, de daarstelling van geld-stemmen door de kroon. Het effect van de tegenwoordige jaloerschheid tusschen de handelende en landbouwende belangens was, dat het eene eene uitgaaf van publiek geld ten behoeve van het andere weigerde, en dientengevolge werden objectien tegen de geld-stemmen gemaakt, en voor de publieke dienst geene middelen verleend.—Hy dacht dat het een behoorlyk beheer over dezen staat van zaken zyn zoude, vasttestellen, dat geld-stemmen derzelver oorsprong by de kroon hebben, en niet by het huis van vertegenwoordiging. Over al deze punten was er in de kolonie zelfs geen verschil van gevoelen. Er was eene andere voorziening,—wel is waar, niet gemaakt, met de algemeene toestemming der kolonie zelve, maar waaraan hy groot gewigt hechtte, als strekkende om den loop van publieke bezigheden gemakkelyk te maken. De raad, zoo als de zaken thans stonden, stremde het huis van vertegenwoordiging. en de twee ligchamen handelden met wederzydsche jaloerschheid. Hy stelde voor beide in eene kamer intelyven, het grondbeginsel van kiezing met dat van benoeming door de kroon vereenigende. Thans waren er twee afzonderlyke kamers, de eene door de kroon, de andere door het volk benoemd. Hy stelde voor dezelve in eenen raad te veranderen, twee vyfden waarvan door de kroon moesten worden benoemd, en drie vyfden door populaire kiezing;—vyf door de kroon te worden gekozen en tien door het volk. Dit plan, dacht hy, zoude strekken, om eensgezinder wetgeving daartestellen, en die vertraging van publieke bezigheden te beletten, welke voorheen plaats had, wanneer kwestien over voorrang en waardigheid, den tyd, welken tot publieke bezigheden gebruikt moest worden, opnamen. Deze waren de voornaamste veranderingen welke hy voorstelde, en hy was verlangend daarmede haast te maken, en de kolonie niet, zoo als dezelve thans was, zonder eenig Vertegenwoordigend Ligchaam te laten.

Sir T. Freemantle, secondeerde het voorstel.

De Heer O'Connell, een overzigt nemende van het plan van wetgeving door den edelen Lord voorgesteld, wilde hem smeeken liever eene bill intedienen, om alle vertegenwoordiging in de kolonie te vernietigen, en het bestuur der kolonie geheel en al in zyne eigene handen te nemen, dan met hen door zulk eenen schyn van een Vertegenwoordigend Ligchaam, den spot te dryven. Het volk van Newfoundland, was zeer slecht behandeld, niet alleen door het bestuur waarvan de edele Lord een deel heeft uitgemaakt, maar ook door het vorige bestuur. Het committee, door den edelen Lord, het lid voor London, aangesteld, om den staat van Newfoundland in overweging te nemen, had deszelfs rapport op eenzydige opgaven gedaan, daar gene der ingezetenen van die kolonie eene gelegenheid gehad hebben, voor hetzelve te worden gehoord. De geheele magt der kolonie was in handen van eenige Londonsche huizen geplaatst, en de wetgeving was werkelyk aan hen toevertrouwd. Hiervan, was hy, (de Heer O'Connell) overtuigd, hoewel hy den edelen Lord van gene andere beweegreden of voornemen, dan hy verklaard had, betigtigde. Hy had van personen, in Newfoundland wonende, vernomen dat de kolonie, voordat de constitutie verleend werd, voor het moederland een last was; maar sedert, was de zaak veranderd, en publieke werken van eenen uitgestrekten aart, waren ondernomen. Onder anderen waren duizend mylen aan wegen gemaakt, en het land kwam zeer vooruit. De voorgestelde verandering der kwalificatie zoude niets minder zyn, dan eene overmaking van de velen aan de weinigen. Het grootste getal der arme stemmers waren Roomsch Katholieken, die van hunne stemmen zouden ontriefd worden, en de tweespalt waarover geklaagd werd, zoude onder eenen anderen naam vernieuwd worden. Indien tien der personen in het huis van vertegenwoordiging door het Gouvernement benoemd werden, zoude er slechts drie aanhangers van het Gouvernement onder het gekozen ligchaam noodig zyn, om de vergadering onder deszelfs beheer te hebben; wanneer hy de bill van den edelen Lord zag, zoude hy op dezelve zyne uiterste aandacht vestigen, hoewel hy te gelyker tyd, overtuigd was, dat hy verpligt zoude zyn, zich daartegen te stellen.

De Heer C. Buller dacht, dat de bill, als door den edelen Lord opgehelderd, zoo verre van de eendragt waarop de edele Lord had gerekend, te weeg te brengen,—weder strekken zoude om onrust in de kolonie te vereeuwigen. De voorziening was voorzeker eene voorzigtige, welke het Gouvernement in staat stelde, de verspillende uitgaaf van publiek geld te beperken. Hy keurde het plan mede goed, om de twee ligchamen in een te smelten, en de kroon door dat eene, door middel van benoeming, te doen vertegenwoordigen;—maar dan ontstond er de vraag,—welke zullen de relatieve getallen zyn. (Hoor, hoor.) Indien drie, volgens kiezing benoemd, zullen overeenkomen met de tien door het Gouvernement benoemd, die naar welgevallen kunnen worden afgedankt, zouden zy de geheele vertegenwoordiging regeren. Het zoude even goed zyn, volstrekt geen vertegenwoordigend stelsel in de kolonie te hebben. Hy twistte niet met de voorgestelde kwalificatie, maar hy dacht, dat het eene vergrooting was te zeggen, dat dienstboden zouden worden gekozen, die de toestemming hunner dienstheeren zouden vragen, om hunne plaatsen te nemen. Hy beschouwde vele deelen van de voorgestelde bill goed, maar om eene even groote benoeming in de kroon te plaatsen, zoude dezelve eene magt geven om de vertegenwoordiging onder den duim te hebben.

Lord Stanley zeide in antwoord, dat hy gene beperking hoegenaamd had voorgesteld, maar zelfs aan Newfoundland de wetgeving had gegeven, welke door zynen edelen voorganger in het Koloniaal Bureau, uithoofde van den staat des eilands, op den langen baan was geschoven geworden.—Verlof werd toen verleend tot het indienen van de Bill.

BESTUUR VAN NIEUW ZUID WALES.

Het huis, over de Newfoundland Bill beschikt hebbende, verzocht de Koloniale Secretaris verlof, eene bill te mogen indienen, tot het maken van verdere voorziening voor het bestuur van Nieuw Zuid Wales.

De constitutioneele acte in die Kolonie, was, zeide zyn Lordschap, door successive acten sedert 1836, vernieuwd geworden, en daar dezelve in het tegenwoordige jaar zoude verschynen, stelde hy voor de tegenwoordige bill intedienen, in de hoofddeelen gegrond op den maatregel door den edelen Lord, het Lid van London, in de laatste sessie voorgesteld. Hy had de voorzieningen in die bill voorkomende, zyne overweging gegeven, en eenige veranderingen gemaakt, welke hem, door personen, verscheidene gevoelens in de kolonie voordragende, zyn aan de hand gegeven. De bill zou de populaire regten in Nieuw Zuid Wales zeer uitbreiden, doch niet meer dan waarop hy dacht, dat de bevolking, rykdom, en belangrykheid der kolonie, met regt aanspraak hadden; en dezelve zoude mede, ter regeling van plaatselyke aangelegenheden, municipale distrikten en ligchamen daarstellen, die vereischt worden onder de wetgeving, welke onder de sanctie van het Parlement, staat te worden vergund. Verlof werd toen vergund de bill intebrengen.

HAMBURG.

De volgende opgaaf van het gevolg des jongsten brands te Hamburg, zal misschien niet onbelangryk zyn:—

"Het verlies, door den laatsten brand geleden, is zeer groot, en valt voornamelyk op den staat, dat is, de huis-eigenaren in de hoogere en middel-klassen der ingezetenen.

"Al de huizen zyn en moeten, volgens de wet, door den staat worden verassureerd dat is te zeggen, door wederzydsche verzekering der huiseigenaren.

"Nu is de geheele waarde der verbrande en overgeblevene huizen, omtrent 200,000,000 marken, het verlies wordt berekend op 47,000,000, hetgeen een verlies uitmaakt van 25¼ per Cent op al de huizen, verbrand zoo wel als staande. Het is onmogelyk dat de huis-eigenaren, dit zonder hunne volslagene ruine kunnen betalen, daar de meesten der huizen van 90 tot 95 per Cent verbonden zyn, en de verbandhouders in eene groote mate weezen en weduwen en kleine kapitalisten zyn. Het eigendom van de eersten moet volgens de wet, op deze wyze worden verzekerd.

"De staat moet daarom voor het grootste gedeelte zorgen Dit door beleening te doen, zoude de belastingen zeer hoog maken. Dezelve zyn thans omtrent £ 2 sterling per hoofd* hetgeen meer is dan Groot Brittanje betaalt. Directe belastingen zouden de rykere klassen uit Hamburgh verdryven, belasting op handel door hoogere imposten zoude den handel uit Hamburgh bannen. (De imposten op den invoer en uitvoer zyn thans ½ per Cent, gedeeltelyk ¼ per Cent, en gedeeltelyk vry van belasting.)

"Zonder groote hulp uit geheel Europa, is het moeyelyk te zeggen, wat van de eens bloeyende vry-stad en handel van Hamburgh, worden zal. Het tegenwoordige geslacht zal worden geruineerd; en zekerlyk is het, het belang van de geheele handelende wereld, de vrye instellingen en den vryen handel van Hamburgh, als de eerste handels stad van het geheele vasteland, optehouden.

"Alle hulp van den staat is eene directe hulp aan de geheele maatschappy, derzelver middel klassen en al hare ingezetenen. Voor de armere klassen is dadelyk door de ingezetenen en onze buuren voorzienig gemaakt en thans is er voor hen veel werk.

"2. Al onze Brand Assurantie Maatschappyen, denk ik, zyn geruineerd; de Aandeelhouders moeten het geheel bedragen hunner aandeelen (80 per Cent) inbetalen. Dit verlies kan begroot worden op 5,000,000 marken-banco; en buitendien, zullen de verassureerden waarschynlyk niet meer dan 50 per Cent krygen. Dit verlies valt voornamelyk op de rykste klassen.

"3. Het verlies door de wederzydsche Assurantie Maatschappy van Bieber, valt op de ryke en middel klassen. De wederzydsche Assurantie, bedraagt omtrent 80,000,000 marken. De verassureerde zyn verantwoordelyk 4 per Cent, hetgeen omtrent 3,000,000 marken-banco bedraagt; en daar het verlies van verteerde eigendommen waarvoor deze maatschappy alleen verantwoordelyk is, begroot is op omtrent 15,000,000 tot 20,000,000, zullen zy naauwlyks 10 tot 15 per Cent indemniteit bekomen. Kooplieden, handelaars, en private familien zyn voornamelyk, voor hunne koopmanswaren, meubelen, enz. op deze wyze verassureerd.

"Zoodat het geheele verlies berekend kan worden:—

	Marken-Banco
"1. Huizen, 47,000,000 specie, omtrent......	36,000,000
"2. Assurantie Maatschappyen, en verlies door hen, omtrent..................	9,000,000
"3. Biebers Maatschappy, omtrent..........	15,000,000
Totaal Marken-Banco....	60,000,000

"Indien door de hulp van vreemde Gouvernementen en subscriptien van private individuen, de helft van het bedragen kon worden byeengebragt, zoude de andere helft nog zwaar op Hamburgh drukken, maar het zoude het tegenwoordige geslacht niet ruineeren.

"Het crediet van dezen staat en van de handelende klasse blyft onverklaarbaar, en eenige beleening welke de staat noodig heeft, zoude, myns inziens, gemakkelyk, onder redelyke voorwaarden kunnen gedaan, en de renten geregeld worden betaald; maar, indien geene groote hulp van andere deelen komt, zoude de yver en geest van dezen vryen en handelenden staat voor ten minsten eene eeuw worden gestremd, en de handel der geheele wereld, daardoor lyden."

FRANKRYK EN ENGELAND.

Ten einde de kwestie tusschen deze twee Mogendheden, ten aanzien van de imposten waarmede Frankryk voornemens is, den invoer van Engelsche goederen te belasten, beter te doen begrypen, plaatsen wy het volgende:—

Het blykt duidelyk uit een gesprek hetwelk op Dingsdag ll., in de Kamer der Afgevaardigden plaats had, dat het Fransche Gouvernement de imposten op linnen waren en linnen manufacturen, binnen eenige weken van nu af, by ordonnantie, zal verhoogen. Wy zullen niet stilstaan om de dwaasheid van zulk eenen maatregel te ontvouwen, of denzelven met de staatkunde des Britschen Gouvernements op hetzelfde tydsgewricht te vergelyken;—maar, de volgende cyferletters zullen aantoonen, dat door den linnen-handel met Groot Brittanje aantevallen, het Fransche Gouvernement, by verre het belangrykste kanaal van handels gemeenschap, tusschen de twee landen, toesluit. Die handel bestaat zeer kort, want de imposten werden in 1826, tot verbod toe, verhoogd,—dezelve werden in 1835 en 1836, verminderd, en het gevolg was als volgt:—

Linnen-waren uit het Vereenigde Koningryk gevoerd:

	lbs.	Waarde.
In 1832	76,512	£ 6,516
1833	867,288	68,229
1834	1,480,369	139,561
1835	2,284,678	198,823
1836	4,012,141	276,942
1837	7,010,983	401,007
1838	11,485,000	600,108
1839	12,259,250	644,104
1840	13,132,967	629,583

Onze geheele uitvoer van linnen-waren naar alle landen (Frankryk ingesloten) was in 1840—17,783,575lbs.; gevolgelyk is het gedeelte naar Frankryk gezonden meer dan twee derden van onzen geheelen vreemden en kolonialen handel in dat artikel.

De totaal verklaarde waarde van Britschen uitvoer naar Frankryk in 1840, was 2,378,149; gevolgelyk bedraagt de uitgevoerde waarde van katoenen weefsels meer dan een kwart van de waarde van den geheelen uitvoer handel van dit land met Frankryk.

Zoodanig is de uitgestrektheid van het kwaad—zoodanig is den grooten slag welke men in de handels betrekkingen der twee grootste landen in de wereld, staat toetebrengen, ten einde aan de eischen van eenige ontembare agenten in het noorden van Frankryk te voldoen.—*Times*, 30 *Mei*.

M. Gauthier de Rumilly, de aandacht van den Minister gevestigd hebbende, op de verlegenheid van de Fabrikanten door geheel Frankryk, en geklaagd hebbende over den toenemenden invoer van linnen waren, voornamelyk uit Engeland, hetgeen thans drie maal meer was, dan in het jaar 1836, zeide de Minister des handels, dat hy verlangend was te verklaren dat de staat der linnen fabrikanten, het medelyden des Gouvernements waardig was. "Deze tak van handel moet worden te gemoet gekomen," zeide de Minister. Het is geheel waar dat de invoer van linnen waren uit Engeland in het laatste jaar tot 12 millioenen kilogrammes (12,000 tonnen) heeft opgeleverd. Het is maar al te waar dat het getal werkslieden in de linnen-fabrieken gebezigd, verminderd is van 100,000 tot 50,000. Ik beloof daarom, dat tusschen de tegenwoordige en de volgende sessie der kamers, het Gouvernement zich met het onderwerp zal bezig houden, met het doel om de linnen fabriekanten te gemoet te komen.

Deze opgaaf werd opgevat als eene verbindtenis aan den dag te leggen, dat in den genoemden tusschentyd, volgens koninklyke ordonnantie, een' hooger impost op den invoer van Britsche linnen waren, zoude worden gelegd.—*Ibid.*

DE WYNEN VAN PORTUGAL.

By eene vorige gelegenheid namen wy eenigzins uitvoerig kennis van de ophelderingen, vervat in eene opgaaf omtrent den wynhandel, als voorkomende in eenen brief, gedagteekend, Lissabon, 30 Maart. De ophelderingen waren ten effecte, dat, hoewel de opgaven van den correspondent, in getal naauwkeurig waren, en Portwyn zeer overvloedig was, eene belangryke fout was begaan, door de kwaliteit van den Portwyn niet in aanmerking te nemen, daar, inderdaad, de wyn, welke in zulk eenen grooten overvloed was, van zulk eene slechte soort was, dat dezelve volstrekt niet in dit land verkoopbaar, en goede wyn zoo schaarsch als altoos was, en een' even hoogen prys kon vorderen. Deze ophelderingen, schynen de aandacht van de Heeren Quarles Harris & Zonen, ontgaan te zyn, die eene circulaire hebben uitgevaardigd, waarin dezelfde stelsels zyn aangehaald. Deze circulaire echter, hoewel in strekking dezelfde als de reeds opgemerkte ophelderingen, bevat eenige berekeningen welke niet te voren zyn gegeven, en welke voor den handel van belang zyn kunnen; dezelve kunnen daarom worden geplaatst. De volgende talsgewyze opgaaf, welke dezelfde is als die in den brief van Lissabon vervat, keuren de Heeren Quarles Harris goed:—

	Pypen.
Wynoogst van 1841, gerangschikt als	
1ste kwaliteit	58,083
2de dito	10,190
3de dito	7,165
Slecht	2,456
	77,894
Voorraad in Oporto, Villa, Nova, enz. als onder de klasse van 1ste kwaliteit ..	153,287
Dito, oud in de buiten-distrikten ..	20,907
	252,088

Deze voorraad is echter grootelyks verminderd, voor zoo verre als de mogelykheid om de wynen in de Engelsche markt te verkoopen, aangaat, door de volgende ontleding welke in de circulaire vervat is:—

OOGST VAN 1841.

		Pypen.
Onder de klasse van 1ste kwaliteit		58,083
Van deze hoeveelheid, zyn veel minder dan 8000 pypen van eene kwaliteit, voor deze markt geschikt, zynde de oogst slechts wyn en water, maar wy zullen aftrekken slechts		50,000
Latende 8,083 pypen, bruikbaar, ten einde aan de regte zyde te zyn		8,083
Onder de klasse van 2de kwaliteit „ „ 3de „ „ „ slecht „ } Niets voor de Engelsch markt geschikt zynde.		0,000
Te Oporto, Villa Nova, enz., onder de klasse van 1ste kwaliteit	153,287	
Af, als slechts geschikt voor wynwinkels, verstoking tot brandewyn, en maken tot azyn, tegen eene zeer lage begrooting, .	33,287	
		120,000
Oud in de buiten distrikten, zullen wy hierby voegen, als alles geschikt voor Engeland, hoewel dit verre van de waarheid is.		20,907
		148,990
De laagste depôt voorraad voor eenen uitvoer van 30,000 pypen, is 120,000, hetgeen afgetrokken wordt..		120,000
Latende een surplus van .. .. op de laagste begrooting voor het geregelde en noodzakelyke depôt.		28,990

De Heeren Quarles Harris voegen hierby, dat 140,000 pypen, niet een te groot depot zyn zoude, eene begrooting welke het surplus op 8,990 brengt, opmerkende dat indien de wyn-oogst in het toekomende jaar te kort komen mogt, zulk een klein surplus de markt in eenen gevaarlyken staat zoude laten. Op eene bewering dat vele huizen in Oporto een jaarlyks verlies lyden van £2000 tot 3000, door van 1000 tot 2000 pypen te houden, merken de Heeren Quarles Harris, volgens hunne eigene ondervinding aan, dat het onmogelyk is bezigheden goed te dryven zonder eenigen voorraad van ouden wyn van meer dan 2000 pypen te houden, en dat het verlies ten vollen beloond wordt, door de verbetering welke de wyn door het houden ondergaat.

HET STAF-STELSEL DOOR SOLITAIR CONFINIMENT.

Lord Colborne zeide dat hy niet voornemens was zich tegen de Bill te verzetten, maar hy vestigde de aandacht van zynen edelen vriend op het rapport door Doctor Bailey, betrekkelyk den staat van het tuchthuis, gedaan. In dat rapport zouden eenige belangryke daadzaken en kostbare suggestien, betrekkelyk het onderwerp van solitair confinement, worden gevonden. Uit dat rapport bleek (zoo als wy den edelen Lord verstaan hebben), dat de proefneming van solitair confinement, in vele gevallen niet aan het doel had beantwoord.

Lord Wharncliffe, zeide, dat hy de suggestie van zynen edelen vriend zoude aannemen, en zyne gedachten over het gem. rapport zoude laten gaan. Hy erkende dat er een groot verschil tusschen afgezonderd en solitair confinement was.

De Hertog van Richmond, was met zynen edelen vriend van gevoelen, dat er een groot verschil tusschen afgezonderd en solitair confinement was. Volkomen afzondering zoude in dit land niet beantwoorden. Zy dienden zoodanig te zyn afgescheiden, dat gevangenen malkanderen niet kunnen besmetten, en zelfs dan diende het gevangenschap niet voor eenen langen tyd te zyn. Gevangenen dienden derzelver gevangenhuizen te verlaten, lydende onder de tucht, waaraan zy zich hadden onderworpen. Te lange confinement maakt een' gevangenen onverschillig, hetgeen daardoor veel van deszelfs bedoelden uitslag, verloor. Hy vertrouwde dat de aandacht van zynen edelen vriend (Lord Wharncliffe) en van den Secretaris van binnenlandsche zaken, op de werking des stelsels, onder de tegenwoordige Bill zal gevestigd worden. Hy zoude aan gedeeltelyke boven geheele afscheiding, de voorkeur geven.

Lord Colborne, wenschte te weten of zynen edelen vriend, iets tegen de productie van Doctor Bailey's rapport had.—*Times*, 28 *Mei*.

HOLLAND, BELGIE EN SICILIEN.

De *Moniteur*, behelst de volgende kennisgeving:—

"Moeijelykheden welke ontstaan zyn tusschen het Koningryk der twee Sicilien aan den eenen kant, en die van Belgie en Holland aan den anderen, een ernstig karakter aangenomen hebbende, beschouwt het Napelsche Gouvernement het noodig, alle kooplieden en scheeps-eigenaren te verwittigen, dat zy zoodanige voorzorg mogen gebruiken als omzigtigheid noodzakelyk maakt. De Minister voor buitenlandsche zaken verwittigt alle Afgezanten en vreemde Ministers van deze omstandigheid, opdat zy gene rede tot klagen hebben mogen, door de onbewustheid van eenige gevolgen voor de commercieele belangens van die natien welke zy vertegenwoordigen.—*Times*, 31 *Mei*.

* Het Budget van den Hamburgschen staat is omtrent 6,000,000 marken, Ingezetenen omtrent 150,000. 17 marken = 1 pond sterling; 13½ marken-banco = 1 pond sterling.

AGENTS
FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS:
Beaufort, ... Mr. A. P. Meiring,
Clan-William, ... Mr. S. J. du Toit,
Caledon, ... Mr. A. P. Keyter,
George, ... Mr. D. Coolhaan,
Graaff-Reinet, ... Mr. B. Fincham,
Malmesbury, ... Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl, ... Mr. J. D. Haupt,
Somerset, ... Mr. C. Moller,
Stellenbosch, ... Mr. P. Koksten,
Swellendam, ... Mr. John Barry,
Tulbagh, ... Mr. W. Vos,
Tygerberg, ... Mr. F. Uys,
Uitenhage, ... Mr. J. Brehm,
Worcester, ... Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, SEPTEMBER 13, 1842.

THERE is no sort of Government, which has not its deficiencies and consequent evils. It is unwise therefore to at once condemn a particular system of Government, the superiority of which experience of ages has attested, merely because it is open to certain inconvenience, or subject to certain evils.

The object of every Government is the prosperity and happiness of the community, and in establishing for such purpose, a proper constitution, a wise legislator will adopt that forms, which have stood the trial of centuries, and conduced to the advancement of the people; introducing for the avoidence of evils, which experience has shown to exist, such modifications, as the state of the society, for which such system of Government is intended, and its particular circumstances may require.

He would be however acting on an erroneous principle, were he, for the sake of such modifications, so to alter the system, as to affect the very principle on which it is constructed. It will be necessary for him particularly to distinguish between the object of a *modification* and that of an *alteration* in the principles of that form of Government which is intended to be adopted. By the *latter*, the entire principle is altered; by the *former* it is only intended to adopt a certain particular mode for the purpose of carrying out these very principles.

We will instance our proposition. The Government of Austria is absolute monarchical. The Emperor, as the absolute monarch, appoints all his Ministers. But knowing full well that in making such appointments he is frequently influenced by those who aim more at putting forward their sons and their friends, than at seeing certain responsible situations filled by competent patriotic men,—and desiring therefore to be guided in the exercise of such absolute power, by competent advisers, he establishes a Privy Council, composed of certain great officers of State. This would be a *modification* only, and no alteration in the system; for notwithstanding he remains the absolute monarch, he follows their advice or not as he pleases, he dismisses them and appoints others, as he sees fit.

He wishes however still further to improve. He appoints Prince METTERNICH, President of that Council, and with a view of strengthening his hands and his own Government, he establishes a rule, that he having appointed the President, the latter shall appoint the great officers of State who constitute the Council. This also is only a modification, it withdraws nothing from his power as absolute monarch. He retains the power of absolute dismissal of the President, when his Council must follow, or of appointing a new one, just as he pleases.

Another improvement is proposed. With a view of becoming more particularly acquainted, with the wants of the people, and the state of Nation, he modifies the constitution of his Privy Council. He introduces a Rule that the Members thereof having once been appointed, shall remain in such office for life, he only appointing another President as frequently as he pleases. This Rule, however, is no longer *a modification* but an *alteration* of the system of an absolute Monarchy. Why? Because the Emperor no longer has the absolute and uncontrolled power of governing as he pleases. There is a Privy Council, constituted for life, over whose proceedings he no longer has any control, and who may to some extent check him in his exercise of absolute power.

We have taken an instance, in which, by the proposed modifications, there was an improvement from a bad system to a good one, from an absolute Monarchy to one limited in its power to a certain extent. The same arguments would, however, apply to the modifications and alterations in the Representative System of Government.

That principle is "a free election of the people of their own representatives, to govern the Nation." A Government of such representatives, only electing a temporary chief, did not conduce to the advancement and happiness of the Nation. We need not in proof cite instances of times nearly forgotten; but only refer to the recent history of the revolutions in France and Holland in the former century, when the affairs of the Nations were administered by a Chamber of Representatives presided by a President, who was as in the latter place weekly or monthly appointed by that Chamber, and during that time, was the Chief of the State.

Improvements were consequently made, in the mode of carrying out that representative principle, and the wisdom of ages, has at last, by working it out, reduced it to a fixed and determined system.

The first modification in the principle of Government by representation, was the establishment of a checking or rather balancing power; without which it was found the system did more harm than good. To constitute such a check or balance, by giving the Government a certain influence in the House of Representatives, by giving it a right to appoint a certain number of persons to sit and act with those Representatives, would be not a *modification* of the principle, but an entire *alteration*. The system would partake of a hermaphroditical form; it would cease to be representative, because it would interfere with what constitutes the gest of the representative principle, *freedom of action and of judgment*.

It was, however, truly a *modification* in the principle when that balance of power was established by co-existing separate States, of King, Lords and Commons. It cannot be called an alteration of the principle of representation, because the King, as an individual, being equally entitled to represent his own interest, acts for himself, the Lords act for themselves on the same ground, and the Commons through their Representatives. Thus the alteration confines itself merely to the mode of representing the interest of one part of the community, which is in fact a modification only;—each State retaining its original freedom of election, of action, and of judgment.

We have endeavoured to develop the proposition, with a view of showing that the system proposed for New South Wales and Newfoundland, by Lord STANLEY, is not the true one of representation, for which the Colonists here have prayed Her Majesty.

There may have been reasons why a form of Government should be given to those Colonies, different from the common principle, but we maintain that they are not applicable to the state and circumstances of this Colony, which we hope we will be able clearly to shew in our next.

COLONIAL WOOL.

We have been informed that the lot of Wool marked B. & Co., 10 bales, in the account sales of Wool published in our number of 26th Aug. last, and which realized the highest price—viz.:

1 Bale à 1s. 6½d. per pound.
1 „ „ 1s. 7½d. „
1 „ „ 1s. 8½d. „
7 Bales „ 1s. 10½d. „

was the produce of a flock of sheep belonging to two young Wool Growers Messrs. P. G. & A. J. van Breda, of Oliphants Fontein, Division of Malmesbury. The Wool was the growth of 7 & 8 months, and was treated according to a Circular of Messrs. J. T. Simes & Co., of London, of which we give a few Extracts, hoping the same may prove to be of value, and be generally adopted by those concerned.

The Sheep of the above gentlemen are hurdled throughout the year, which process keeps the Wool cleaner and saves a great deal of labor in washing.

"WASHING.—It is of great importance that the fleece should be well washed, that the Wool may be brought to market with as bright a color as possible, every convenience, and a plentiful supply of pure water should therefore be provided, a running stream being most desirable.

"The preferable mode of washing, is that which is performed before shearing, according to the German manner; some growers have tried the plan of washing after the fleeces have been shorn and sorted, and, as is supposed, have used tepid water, following the French and Spanish method; but this has not been approved of by the buyers generally, and particularly by those who buy for combing purposes.

"The breaking of the fleece and washing after shearing, gives the Wool more the appearance of Spanish than German Wool, and consequently reduces it to a lower standard of comparison. It is well known, that the sheep of those German flocks that are best washed are after that operation driven into some shed strewed with clean litter, or penned up with hurdles on clean grass, that the utmost care is taken to prevent their exposure to dirt, or whatever might tend to sully their whiteness, and that they are not shorn until *a sufficient degree of moisture is deposited in the fleece by perspiration*, to impart a soft handle to the Wool. It may here be added, that it is very important if possible to prevent the sheep from filling their fleeces with grass seeds, broken leaves, and other extraneous substances which cannot be removed in the operation of washing, and which are very productive of labor and expense in every process of manufacturing, in some cases indeed rendering Wools almost unsaleable. It may here be observed, that so conscious are the Spaniards of the superiority of the German mode of washing and assorting, that they are making every effort to introduce it.

"ASSORTING OR ACCOMPORTING.—In order to assimulate Colonial Wool as much as possible with the German in preparing it for market, the fleeces should not be broken, but merely divested of the breech and stained locks, and so assorted or arranged that each package may contain fleeces of the same character as to color, lenght of staple, fineness of hair, and general quality.

"If the washing has been performed at the same time and place, and with an equal degree of care, the color is likely to be uniform, and it will then only be necessary to attend to the casting of the fleeces as to length, fineness and general quality; but if a large grower has flocks of different breeds, and fed on different soils, care should be taken that the fleeces should be seperated first as to color, and then again as to length, fineness &c."

"PACKING.—The fleeces being assorted as already suggested, should be spread one upon another, the neck of the second fleece being laid upon the tail of the first, and so on alternately to the extent of eight to ten fleeces, according to their size and weight. When so spread, the two sides should be folded towards the middle, then rolled together, beginning at each end and meeting in the centre, and the roll or bundle so formed, held together by a slight packthread.

"The bagging should be of a close, firm, and tough nature. The material hitherto most generally used, has been sail canvas, which very ill resists bad weather on a long voyage, and when received here even in favorable condition, is so dry and crisp that it will tear like paper. A thicker, twilled, more flexible, and tough material would be preferable. The size and form of the package may be in length about nine feet, and width four feet, sewed up on the two long sides, and at one end,—the other end being left open, and the sheet so formed, being suspended with the open end upwards to receive the bundles made up as before directed, which are to be put in one at a time; one of the flat sides of the roll or bundle being put downwards, and so on in succession, being well trod down untill sufficiently filled for the mouth to be closed. This is the German mode of packing, but it is doubtful whether smaller packages of the dimensions that have hitherto been sent from the Colonies may not be more convenient for a long voyage.

"The operation of screwing should be discontinued, where it has been practised; as the pressure by the screw, and remaining compressed during the voyage, occasions the Wool to be caked and matted together in a manner that it is highly prejudicial to its appearance on arrival. *The practice also of winding up each fleece separately, and twisting a portion into a band*, is productive in a minor degree, of the same prejudicial effect, and it is to avoid this, that the making German bundles of eight or ten fleeces, is suggested.

"It is very desirable that the Wools should be shipped and sent away from the colonies, if possible, so as to arrive in England in June."

GOVERNMENT OF NEWFOUNDLAND.

On Thursday evening, after a long debate on election bribery and perjury, Lord Stanley essayed to introduce a bill for the better regluation of the government of Newfoundland. His Lordship commenced by stating that:—

Although it might not excite much interest, he could assure the House that this was a subject of considerable importance. (Interruption, caused by hon. members leaving.) He knew it was impossible to ask for the patience of the House, and he was quite ready, if the House thought proper, to ask leave to introduce the measure without saying a single word; but if they wished that he should explain the object of the bill, he hoped they would at least allow him to hear what he was saying himself. In 1831 a constitution was granted for the first time to the Colony of Newfoundland, on the declaration by the Colony of their willingness to take on themselves the expenses of their own administration, and relieve this country from the burden. Out of this circumstance arose the necessity for the appeal he was now making to Parliament, *the object of which was to enable the Crown to restrict the extent of the elective franchise then established in the Colony.* He did not think the House would be of opinion, when he stated the circumstances, that he proposed very largely or improperly to restrict the amount of the franchise. He was very unwilling to enter at much length into the circumstances which led to the state in which the colony was at present placed. The late governor of the colony had represented to the noble lord who preceded him (Lord Stanley) in the charge of the Colonial Department, that such was the state of the Colony, that it was quite impossible that he could undertake to summon an assembly under the constitution as it now stood, and the noble lord the Secretary for the Colonies concurring in this opinion, authorized the suspension of the sittings of the Assembly until time should have been taken to consider the state of the Colony. A Committee of the House of Commons was appointed to investigate the whole circumstances on the motion of the hon. member for Droitwich (Mr. Pakington); but their inquiries were cut short by the dissolution of Parliament, and all that they were able to effect was a partial examination of some questions affecting the religious differences of the island. He was happy to learn that the animosities (springing out of this source, had to a considerable extent subsided, and with the religious part of the question he did not propose in any way to deal.

Although a nominal qualification for both the electors and the elected was ordained under the new constitution, it was in point of fact no qualification at all. The state of society was in many respects peculiar. Formerly the inhabitants consisted chiefly of fishermen, with a few persons who were attracted to the island by commerce, but in the course of time another interest had grown up, consisting of agriculturists and other persons resident in the Colony. Between these considerable jealousy prevailed, which divided the people into two parties. The inhabitants were distributed over a large extent of sea-coast with but small means of communication with the interior. The bulk of the population was extremely poor, and as a natural consequence extremely ignorant, with but few persons possessed of property. The qualification of a voter hitherto had been the possession of a house for twelve months, which might be a mere logham of a few boards, such as was called in the North American provinces a shanty. The qualification for representatives was the having occupied a house for seven years. The result had been, that the House of Assembly had consisted generally of very uneducated persons, one of the fifteen of which it was composed having been unable to write his own name, and some of the others being menial servants, who had to ask their masters leave to enable them to sit in the house. He thought the House would agree with him that in such a state of things some check was called for, and that the restriction he proposed on the franchise was not unreasonable. The qualification which he should now propose for the electors, in conformity with the opinions of both the present Governor and his predecessor, and with the consent of most parties in the island, was in the country districts the possession of 40s. freehold, the person being resident on the spot paying no rent, but being in undisputed possession, even if unauthorized. In the towns he proposed the occupation of a 5*l.* house, which rent being exceedingly low—indeed, in the country districts no such thing existed—would, in fact, include the great bulk of the householders. One other restriction he proposed to introduce, in compliance with the constitutional practice in this country, and to which he did not believe any objection would be made on either side of the House, and that was, the origination of money votes by the Crown. The effect of the present jealousy between the commercial and agricultural interest was, that each grudged any expenditure of the public money in behalf of the other, and in consequence objections were made to the money votes, and no supply was granted for the public business. He thought it would be a proper control for this state of things to enact that money votes should originate with the Crown, and not with the House of Assembly. On all these points there was no difference of opinion in the Colony itself. There was another provision, not made indeed with the general consent of the Colony itself, but to which he attached considerable importance, as tending to smooth the course of public business. The Council, as things now stood, checked the House of Assembly, and the two bodies acted with mutual jealousy. He proposed to incorporate both into one chamber, combining the principle of election with that of nomination by the Crown. At present there were two separate chambers, one nominated by the Crown, the other by the people. He proposed to convert them into one council, two-fifths of which should be nominated by the Crown, and three-fifths by popular election; five to compose the nominees of the Crown, and ten those elected by the people. This plan, he thought, would tend to produce more harmonious legislation, and prevent that suspension of public business which used formerly to occur when questions of precedence and dignity occupied the time which should be devoted to public business. These were the principal changes which he proposed, and he was anxious to hasten the measure on, and not leave the Colony, as it was now, without any representative body.

Sir T. Freemantle seconded the motion.

Mr. O'Connell, viewing the whole scheme of legislation proposed by the noble lord, would implore him rather to introduce a bill to annihilate all representation in the Colony, and take the government of the Colony altogether into his own hands, than mock them with such a semblance of a representative body. The people of Newfoundland had been extremely ill-used, not only by the Government of which the noble lord had formed a part, but also by the preceding Government. The committee appointed by the noble lord the member for London, to consider the state of Newfoundland, had made its report on *ex parte* statements, as none of the residents of the Colony had an opportunity of being examined before it. The whole power of the Colony was placed in the hands of a few London houses, and the legislature was in reality vested in them. Of this, he (Mr. O'Connell) was convinced, though he imputed to the noble lord no motive or intention other than what the noble lord had declared. He had heard from persons resident in Newfoundland, that before the constitution was granted, the Colony was a burden to the mother country; but, since then, the case was altered, and public works of an extensive nature were undertaken. Amongst others, a thousand miles of road had been laid down, and the country was prospering exceedingly. The proposed alteration of the qualification would be nothing less than a transfer from the many to the few. The greater number of the poor voters at present were Roman Catholics, who would be deprived of their votes, and the feuds which were complained of would be renewed under another name. If ten of the persons in the House of Assembly were named by the Government, it would require but three adherents of the Government to be amongst the elected body, to give it complete sway over the Assembly. When he saw the bill of the noble lord he should give it his best attention, though he was at the same time convinced that he should be compelled to give it every opposition.

Mr. C. Buller thought that the bill, as explained by the noble lord, so far from producing the harmony upon which the noble lord calculated, would rather tend to perpetuate disturbance in the Colony. The provision was certainly a wise one, which enabled the Government to restrict the wasteful expenditure of public money. He also approved of the plan of blending the two Assemblies into one, and to have the Crown represented in that one by means of nomination; but then there was the question of what should be the relative numbers. (Hear, hear.) If three of those returned by election should side with the ten appointed by Government and removable at pleasure, they would over-ride the whole assembly. It would be as well to do away altogether with any representative system in the Colony. He did not quarrel with the proposed qualification, but he thought it was an exaggeration to say that menial servants would be elected, who would ask their master's permission to take their seats. He considered many parts of the proposed bill good, but to place so large a nomination in the Crown would be giving it a power to over-ride the Assembly.

Lord Stanley in reply said, that he had proposed no restriction whatever, but had only given to Newfoundland the legislature which had been held in abeyance by his noble predecessor in the Colonial office in consequence of the state of the island. Leave was then given to bring in the bill.

GOVERNMENT OF NEW SOUTH WALES.

The House having disposed of the Newfoundland Bill, the Colonial Secretary next moved for leave to bring in a bill to make further provisions for the Government of New South Wales:—

The Constitutional Act in that Colony had, his lordship said, been renewed by successive acts since 1836, and as it would expire in the present year, he proposed to introduce the present bill, founded in the material parts on the measure proposed by the noble lord the member for London last session. He had considered the provisions of that bill, and had made some alterations, which were suggested by persons representing different opinions in the Colony. The bill would considerably extend the popular rights in New South Wales, but not more so than he thought the population, wealth, and importance of the Colony, were fairly entitled to; and it would also constitute, for the conduct of local affairs, municipal districts and bodies, which would be required by the legislature about to be given under the sanction of Parliament.—Leave was then given to bring in the bill.—*Emigration Gazette, May 28.*

HAMBURGH.

The following statement of the effect of the late fire at Hamburgh may not, perhaps, be uninteresting:—

"The loss by the late fire is immense, and falls particularly on the State, that is, the houseowners and the higher and middle classes of the inhabitants.

"1. All the houses are and must, by law, be insured by the State,—that is to say, by mutual insurance of the houseowners (Feuer Casse.)

"Now the whole value of the burned and remaining houses is about 200,000,000 marks currency; the loss is calculated at 47,000,000 currency, which makes a loss of 23½ per cent. on all the houses, burned as well as standing. This is impossible to be paid by the houseowners without their total ruin, as most of the houses are mortgaged 90 to 95 per cent., and the mortgagees are in a great part orphans and widows and small rentiers. The property of the first must by law be invested in this way.

"The State must therefore provide the greater part. To do so by loan would make the taxes very high. They are at present about 2*l.* sterling a head,* which is more than Great Britain pays. Direct taxes would drive the wealthier classes from Hamburgh; taxes on trade by heavier duties would banish the trade from Hamburgh. (The duties on export and import are at present ½ per cent., partly ½ per cent., and partly duty free.)

"Without great assistance from all Europe, it is difficult to say what will become of the once-flourishing free town and trade of Hamburgh. The present generation will be ruined; and certainly it is the interest of the whole commercial world to keep up the free institutions and the free trade of Hamburgh, as the first commercial town of the whole continent.

"Every assistance to the State is a direct assistance to the whole community, its middling classes, and all its inhabitants. For the poorer classes provision has immediately been made by the inhabitants and our neighbours, and now there is plenty of work for them.

"2. All our fire-insurance companies, I think, are ruined; the shareowners must pay in the whole amount of their shares (80 per cent.) This loss may be estimated at 5,000,000 marks banco; and, besides, the insured will probably not get more than 50 per cent. This loss falls principally on the wealthier classes.

"3. The loss by the Mutual Insurance Company of Bieber falls on the wealthy and middling classes. The Mutual Insurance amounts to about 80,000,000 marks. The insured are answerable 4 per cent., which amounts to about 3,000,000 marks banco; and as the loss of the destroyed property for which this company alone is responsible is estimated at about 15,000,000 to 20,000,000, they will hardly get 10 to 15 per cent. indemnity. Merchants, tradepeople, and private families have been principally insured for their merchandise, furniture, &c., in this way.

"So the whole loss may be calculated:—

	Marks Banco.
"1. Houses, 47,000,000 currency about ...	36,000,000
"2. Insurance companies, and loss by them about	9,000,000
"3. Bieber's Company, about	15,000,000
Total ..... Marks Banco	60,000,000

"If by the assistance of foreign Governments and subscriptions of private individuals half the amount could be raised, the other half would fall still heavy on Hamburgh, but it would not ruin the present generation.

"The credit of the State and of the mercantile class remains intact, and any loan the State wants would, I should think, be easily made at reasonable terms, and the interest regularly paid; but should no large assistance come from foreign parts, the energy and spirit of this free and mercantile State would be lamed at least for a century, and the trade of the whole world suffer by it.—*Times, May 28.*

FRANCE & ENGLAND.

For the better understanding of the question between the above Powers, in respect of the duties with which France intends to burden the importation of English goods, we extract the following:

It is evident from a conversation which took place in the Chamber of Deputies on Tuesday last, that the French Government will raise the duties on linen yarns and linen manufactures by ordinance, within a few weeks from the present time. We shall not pause to expose the folly of such a measure, or to contrast it with the policy of the British Government at the very same juncture; but the following figures will prove that in attacking the linen trade with Great Britain the French Government is shutting up by far the most important channel of commercial intercourse between the two countries. That trade is of very recent creation, for the duties were raised to prohibition in 1826; they were, however, lowered in 1835 and 1836, and the result was as follows:—

Linen yarns exported from the United Kingdom to France:

	lb.	Value.
In 1832	76,512	£ 6,516
1833	867,288	68,229
1834	1,430,369	130,561
1835	2,384,678	198,823
1836	4,012,141	276,942
1837	7,010,983	401,007
1838	11,485,680	600,806
1839	12,259,254	644,144
1840	13,137,367	629,533

Our whole export of linen-yarn to all countries (including France) were in 1840, 17,733,575 lbs.; consequently the portion sent to France is more than two-thirds of our whole foreign and colonial trade in that commodity.

The total declared value of British exports to France in 1840 was 2,378,149*l.*; consequently the value of the linen-yarns exported amounts to more than one quarter of the value of the whole export trade of this country with France.

Such is the extent of the evil—such is the enormous blow about to be aimed at the commercial relations of the two greatest countries in the world, in order to gratify the claims of a few unruly constituencies in the north of France!—*Times, May 30.*

M. Gauthier de Roumilly having called the Minister's attention to the distressed state of the manufactures through out France, and having complained of the increasing importation of linen thread principally from England, which was now threefold greater than in the year 1836, the Minister of Commerce said, he was anxious to declare that the position of the linen manufacturers was worthy the solicitude of Government. "This branch of trade must be relieved," said the Minister. "It is quite true that the importation of linen thread from England amounted last year to 12 millions of kilogrammes (12,000 tons.) It is but too true that the number of operatives employed in the linen manufacture has been reduced from 100,000 to 50,000. I promise, therefore, that in the interval between the present and the next session of the Chambers the Government shall occupy itself with the subject, with a view to the relief of the linen manufacture"

This statement was understood to convey a pledge that in the interval mentioned an increased duty would, by Royal Ordinance, be laid on the importation of British linen thread.—*Times, May 27.*

WINES OF PORTUGAL.

On a former occasion (April 23) the explanations on the part of the wine trade of a statement contained in a letter from Lisbon, dated March 30, were noticed at some length. The explanations were to the effect that, although the statements of the correspondent were numerically correct, and port wine was very abundant, an important omission had been made, by not taking the quality of the port wine into consideration, as, in fact, the wine which was in such great plenty was of such an inferior description, that it was absolutely unmarketable in this country, and good wine was as scarce as ever, and could command as high a price. These explanations seem to have escaped the notice of Messrs. Quarles Harris and Sons, who have issued a circular, in which the same doctrines are set forth. This circular, however, though in tendency the same as the explanations already noticed, contains some calculations not before given, and which may be interesting to the trade; these, therefore, may be inserted. To the following numerical statement, which is the same as that contained in the Lisbon letter, Messrs. Quarles Harris agree:—

	Pipes.
Vintage of 1841, classed as 1st quality	58,063
— — 2d ditto	10,190
— — 3d ditto	7,165
— — Refuse	2,456
	77,894
Stock in Oporto, Villa Nova, &c., classed as 1st quality	153,287
Ditto, old, in the country	20,907
	252,088

This stock is, however, greatly reduced, as far as the possibility of disposing of the wine in the English market is concerned, by the following analysis, which is contained in the circular:—

VINTAGE 1841.		Pipes.
Classed as 1st quality		58,063
Of this amount for less than 8000 pipes are of a quality adapted to this market, the vintage being were wine and water, but we will strike of only		50,000
Leaving 8063 pipes available, in order to be on the right side		8,083
Classed as 2d quality } none being fit for		
Classed as 3d quality } the Engl. market }		6,000
Classed as refuse		
In Oporto, Villa Nova, &c., classed as 1st quality	153,287	
Deduct as only fit for wine shops, burning for brandy, and converting into vinegar, at a very low estimate indeed	33,287	
		120,000
Old, in the country, we will throw in, as all fit for England, though this is far from being the fact		20,907
		148,990
The lowest depôt stock for an export of 30,000 pipes, is 120,000, which deduct..		120,000
Leaving a surplus of		28,990

on the lowest estimate for the regular and necessary depôt.

Messrs. Quarles Harris add, that 140,000 pipes would not be too large a depôt, an estimate which reduces the surplus to 8,990, remarking that if the vintage next year should prove short, so small a surplus would leave the market in a very dangerous state. On an assertion that many houses in Oporto sustain an annual loss of from 2,000*l.* to 3,000*l.* by holding from 1,000 to 2,000 pipes of wine, Messrs Quarles Harris remark, on their own experience, that it is impossible to conduct business well without keeping a stock of old wine exceeding 2,000 pipes, and that the loss is fully compensated by the improvement the wine acquires from keeping.—*Times, May 27.*

FRANCE AND ENGLAND.

The Paris papers of Sunday are filled with comments on the final debate which arose in the Chamber of Deputies on Saturday, on the right of search, and its result, which the Opposition journals consider a defeat of Ministers, and which it would be uncandid to regard otherwise than as a demonstration of hostility towards this country.

The discussion of the budget for the navy, which was adjourned on Friday, was resumed on Saturday. M. Mermillod called the attention of the Government and the Chamber to the late seizure of some English fishing boats off Granville, after having dishonestly supplied themselves with a cargo of oysters, the property of French citizens. "The vessels so seized," said M. Mermillod, "were carried into the harbour of Granville, but were almost immediately released by a telegraphic order from Paris." M. Mermillod proceeded to comment severely on the indulgence thus shown to English fishermen at the moment when the London newspapers announced that British ships of war were on the point of sailing to protect the fishing-ground on the English coast against the depredations of Frenchmen.

The Minister of Marine, in reply, contended that the Marine Department had discharged its duty energetically in this matter. By its orders all the English boats found on French ground were seized. This accomplished, the French Government was at liberty to testify indulgence in return for similar conduct on the part of the British Government in similar circumstances. The boats so seized were, therefore, by his order released.

After some further expressions equally unjust, unfounded, and illiberal, from M. Mermillod, the matter dropped.

To the vote for the pay and clothing of the seamen and marines of the French navy (23,356,000f.) M. Lacrosse moved that it be increased by 1,240,000f. (half a million sterling), to enable the Ministry to keep eight sail of the line, which it was proposed should be laid up, in a state for immediate service.

Admiral Lalande defended the vote, and observed, that in a time of peace, it being unnecessary to keep the navy up to its war amount, the Government was justified in economising as much as possible. He was followed by the Minister of Finance (M. Lacave Laplagne), who also opposed the proposition of M. Lacrosse, and observed that the budget which it was the object of that proposition, to increase, exceeded that of M. Thiers in 1841 by a sum of 14,000,000f.

M. Mauguin condemned economy on such a matter. "Our navy," continued M. Mauguin, "instead of consisting of 20 line-of-battle ships only, ought to number 60 sail of the line," "for we shall not always have in London our Ambassador ready to sign treaties like that relating to the Right of Search, without authorization from his Government."

This necessarily called up Marshal Sebastiani, who was followed by M. Salvandy, and after a long debate, which must not be dismissed in a summary, the extraordinary amendment of M. Lacrosse, for increasing the vote deemed by Government sufficient for the service of the navy in a time of profound peace, was carried by an immense majority.—*Times, May 31.*

The singular vote to which the Chamber of Deputies agreed on Saturday was still on Tuesday dwelt upon triumphantly by those of the Opposition papers that have distinguished themselves in getting up the anti-English cry which has continued in France, with little abatement, since the entrance of M. Thiers into office. Neither the Government nor their newspaper supporters express anger at the increase of the means placed at the disposal of the Minister of Marine; but there seems not the slightest ground for the charge which some of their enemies advance, that in the motion of M. Lacrosse, and in the motive for it urged by that deputy, Ministers had privately and previously expressed their concurrence. The difficulty in which the vote placed them would alone prove that Ministers must have been opposed to it.

The *Courrier Français* says, "The vote of the Chamber of Deputies on Saturday last has caused much perplexity to the Ministry, it being the second check which their policy of peace at any price has sustained. Thus, for the second time has the Chamber, in which the Ministry boast having a majority, convinced by evidence and necessity, almost unanimous adhered to the Opposition. The Chamber commenced by telling the Cabinet when the treaty of the 20th December became public 'you shall not raitfy it.' It now adds, as a complement to its former vote, 'you shall not disarm.' Farther on the writer sagaciously observes that "the adoption of M. Lacrosse's amendment does not, as was well explained by M. Dufaure, imply any aggressive idea. The Government proposed

* The budget of the Hamburgh State is about 5,000,000 marks currency; inhabitants about 150,000. 17 marks currency = 1*l* sterling; 13½ marks banco = 1*l*. sterling.

to reduce our maritime force to eight ships of the line, and to lay up the remainder in harbour, to disband their crews, and remove their stores. In case of any sudden emergency it would require six months to prepare them for sea. The Chamber determined to form a reserve, which could be made serviceable in a few days. The three millions voted will serve to place eight ships and ten frigates in this state. This is an armament of precaution. Our negotiations will become more effectual when it is known that we are prepared for all eventualities."—*Times, June 2.*

THE SYSTEM OF PUNISHMENT BY SOLITARY CONFINEMENT.

Lord Colborne said he did not mean to offer any observation to the bill, but he would beg to call the attention of his noble friend to the report made by Dr. Bailey as to the state of the Penitentiary. In that report would be found many important facts and valuable suggestions as to the subject of solitary confinement. It was shown by that report (as we understood the noble lord) that the experiment of solitary confinement had failed of its object in many instances.

Lord Wharncliffe said, that he would adopt the suggestion of his noble friend, and give his attention to the report referred to. He admitted that there was a great difference between separate and solitary confinement.

The Duke of Richmond contended with his noble friend in thinking that there was a very difference between separate and solitary confinement. Entire separation could not be in this country. They ought to have such a separation as would prevent prisoners from communicating with each other, and even then the imprisonment ought not to be for a long time. Prisoners should leave their prisons emerging under the discipline to which they had been subjected. Too long a confinement rendered a prisoner familiar with his prison, which thus lost much of its intended effect. He hoped the attention of his noble friend (Lord Wharncliffe) and the Secretary for the Home Department would be directed to the working of the system under the present bill. He would prefer partial to entire separation.

Lord Colborne wished to know whether his noble friend had any objection to the production of Dr. Bailey's report?—*Times, May 26.*

MURDER OF A SON BY HIS FATHER.

An inquest was held at North Collingham, Nottinghamshire, on the 23d of May instant, before Mr. P. R. Falconer, coroner, over the body of Mr. George Bennett, who was a respectable farmer, and between 30 and 40 years. He lived with his father, but they had never spoken to him for upwards of two years. The deceased on Monday last had put his horse into cart, and was ready to start to Newark, when his mother, Mrs. Gilbert, called and requested him to wait five minutes whilst she fetched a basket which she wished him to take to Newark. She was not absent more than five minutes, and, not seeing him in the yard on her return, with the cart, went into the house, when she found him in an inner room in a state of great suffering, and scarcely able to speak, with blood flowing profusely from one of his ears, at the back of which he had received a violent blow. His father, who is a shoemaker, was sitting in the same room at his work, quite indifferent and unconcerned, and offered no assistance, and evinced no sympathy for his son. A medical man was sent for, and soon after arrived, and found the deceased rapidly sinking and insensible, in which state he continued till his death in the evening. The father at first denied any knowledge of the injury, but afterwards confessed he had inflicted it with a thick bar of wood, with which the outer door of the house was fastened, but alleged that his son had provoked him to it. He had evinced no contrition, and never went near or inquired after his son, and when speaking of him, after he had injured him, used oaths and other violent language, by which the state of his mind towards him was manifested. On opening the head it was found that the skull was extensively fractured at the back of the ear, and that the deceased had also received three or four other violent contusions on the head. The jury immediately returned a verdict of "Wilful murder," against the father, who was committed by the coroner to the county gaol, to take his trial at the next assizes.—*Nottingham Journal.—Times, May 27.*

NUT VAN 'T ALGEMEEN.

We have received a most satisfactory report of the proceedings at the Annual Examination in the above School, which we will give in our next, and will be read by the public with high satisfaction, we have no doubt.

English papers up to the 17th of July, have reached this place by the *Maidstone*, from which it appears the DUKE OF ORLEANS, heir apparent to the Throne of France, is dead. He was thrown out of his Cabriolet while riding in the Rois de Bologne, and died a few hours afterwards, on account of the injuries he had received. Some extracts hereafter.

SUBSCRIPTION LIST

(Continued)

For the Officers and Crew of the Wrecked Ship "Waterloo," and the Fishermen who rendered services on the occasion.

The portion of Distribution to be determined by a Committee chosen for that purpose:—

	£	s.	d.		£	s.	d.
By amount previously advertised,	79	6	0	H. Hansen	0	10	0
George D. D. Wolfe	0	1	6	Capt. Aston	0	10	0
Henry Stewart	0	5	0	C. J. Auret	0	5	0
John Smith	0	5	0	Daniel Mills	1	0	0
Capt. Benning	1	0	0	Thos. Younger	0	10	0
J. Stewart	1	0	0	Mons. de Lettre	0	10	0
Scheuble & Gericke	0	10	0	Mr. Goldie	1	0	0

Subscription List for the purchase of a Life Boat.

(Continued)

	£	s.	d.		£	s.	d.
By amount previously advertised,	112	3	9	E. G. Aspeling	0	5	0
Mr. Hertzig, Asst. Surveyor General	4	0	0	Scheuble & Gericke	0	10	0
H. Hansen	0	10	0	J. Carl. de Wet	0	10	0
George D. Wolfe	0	1	6	C. J. Auret	0	10	0
				Mons. de Lettre	1	0	0
				J. C. Wessels	0	10	0

Private Dutch Amateur Theatre,

"TOT NUT EN VERMAAK."

THE Subscribers are informed, that the Performance will take place TO-MORROW, (WEDNESDAY EVENING,) the 14th Instant, and are requested to call for their Admission Tickets, at the Office of this Paper, THIS DAY, (Tuesday,) and TO-MORROW, (Wednesday,) from 9 o'Clock in the Morning until 4 in the Afternoon.

Cape Town, Sept. 13, 1842.

☞ No Tickets to be had at the Doors.

NOTICE AND INVITATION.

THE Members, Friends, and the Public, are informed, that the 43d Anniversary of the South African Missionary Society will be celebrated in the Chapel of the Society in Long-street, TO-MORROW (WEDNESDAY EVENING,) the 14th instant, on which occasion the Rev. Dr. S. P. HOLMES, will preside. The Sermons will be preached by the Rev. Mr. MORGAN. Business to commence at 6 o'clock. After Divine Service, Collections will be made in support of the Society.

By Order of Directors,
R. C. HOETS, Secretary.

Cape Town, September 13, 1842.

ABSCONDED, 3 Weeks since, the Undersigned's Juvenile Emigrant THOMAS PERRY, aged about 17 years, long and slender stature, has a mark on his breast, and his knees bent inwards. He was dressed in a dark blue duffle jacket, and nankeen trousers. Whoever lodges him in Prison will be rewarded, while those detaining him will be prosecuted.

D. J. THEUNISSEN.

Koeberg, Sept. 12, 1842.

SECOND SALE.

WRECK ABERCROMBIE ROBINSON.

A PUBLIC SALE will be held on WEDNESDAY MORNING (TO-MORROW,) the 14th Instant, at 11 o'Clock, on the Beach, opposite the Wreck of the above Ship, of such Sails, Spars, Rigging, Stores, &c. &c. as may in then lashed.

ROBERT GRANGER.

R. J. JONES, Auctioneer.

CONTINUATION OF SECOND SALE

OF

Wreck "Abercrombie Robinson,"

on WEDNESDAY MORNING (To-Morrow), 14th Inst.

IMMEDIATELY after the Sale of the Spars, Sails, Rigging, &c., the HULL of the above Ship will be sold, as she lies on the Beach near the Salt River, together with such Stores, &c. as may still be on board; also, the Anchors, Cables, &c. &c.

ROBT. GRANGER.

R. J. JONES, Auctioneer.

TEAS!!

FOR SALE AT REDUCED PRICES.

40 Catty	CAPER,	either in Bond or Duty paid.
10 "	SOUCHONG,	
10 "	HYSON,	
10 "	PEKOE,	

HAMILTON ROSS & Co.

To Carpenters, Builders, &c.

NOW landing at the North Wharf ex *Waterloo*, and for sale by the Undersigned, a prime lot of YELLOW DEALS:—

3 x 11 at 6¾d. per running foot,
3 x 9 at 5¼d. " ditto,

in quantities to suit the convenience of Purchasers.

THOMSON, WATSON & Co.

N.B. Also, Countess Slates, Bar and Hoop Iron.

PUBLIC SALE OF

FURNITURE.

THE Undersigned has received instructions from the Executor of the Estate of the late Mrs. the Widow SCHNEIDER, to sell by public Auction at Cape Town, KEIZERSGRACHT, No. 8, on FRIDAY, THE 16TH INSTANT, AT 10 O'CLOCK IN THE FORENOON, Household Furniture, of every description, as Mahogany Tables, Chairs, Wadrobes, Couches, Mirrors, Carpets, Pictures, Sedans, a London Clock, a Clock with chimes, Plate, Crockeryware, and whatever may be further offered for sale.

J. G. STEYTLER, Ga., Auctioneer.

Cape Town, September 5, 1842.

TO LET.

THE whole of the UPPER PART of the PREMISES of the SOUTH AFRICAN BANK, of which possession may be had on the 15th September next. For further particulars apply to the Cashier at the Bank.

PROCLAMATION

BY HIS EXCELLENCY MAJOR-GENERAL

SIR GEORGE THOMAS NAPIER, K.C.B.,

Governor and Commander-in-Chief of Her Majesty's Castle Town, and Settlement of the Cape of Good Hope, in South Africa, and of the Territories and Dependencies thereof, and Ordinary and Vice-Admiral of the same, Commanding the Forces, &c. &c. &c.

WHEREAS it has been represented to me, that certain of Her Majesty's Subjects who have from time to time emigrated from this Colony, and are now remaining in certain Territories beyond the Boundary and adjacent to the Orange River, have evinced a disposition to encroach upon the possessions of certain of the Native Tribes, more particularly upon those belonging to MOSHESH, the Chief of the Basutus, and to ADAM KOK, the Chief of that section of the Griquas inhabiting the Philipolis District; and whereas Her Majesty's Government has lately instructed me to take care that the Emigrant Farmers beyond the Boundary shall be again distinctly informed of what is, and always has been, the settled policy of Her Majesty's Government in reference to such encroachments, and that they be solemnly warned against engaging in any unjust proceedings of the kind:—Now, I do hereby proclaim and make known to all such Emigrants as aforesaid, and more particularly to those residing in the vicinity of the Chiefs above-mentioned, that Her Majesty will regard with the liveliest indignation any attempt upon the part of any of Her Subjects to molest, invade, or injure any of the Native Tribes, or to take, or maintain unlawful possession of any of the Lands to those Tribes belonging—that by any such attempt, the offending parties will forfeit all claim to Her Majesty's protection and regard, and be held by Her to have placed themselves in an attitude of resistance to Her will and authority, and will inevitably expose themselves to all the penal consequences which may, by force of the Act of Parliament in that case made and provided, attend upon any criminal acts which may be by them committed, as well as to those other manifestations of Her Majesty's disposition to protect the Native Tribes from all invasion of their just rights, and to restrain all aggression upon the part of Her Emigrant Subjects, which it may hereafter become necessary to exhibit.

GOD SAVE THE QUEEN!

Given under my Hand and the Public Seal of the Settlement, at Cape Town, this 7th Day of September 1842.

(Signed) GEO. NAPIER.

By Order of His Excellency the Governor,
(Signed) J. MOORE CRAIG,
Acting Secretary to Government.

Office of Assistant Commissioners,
Cape Town, 8th September 1842.

THE Assistant Commissioners of Compensation desire to refer to their Notice of the 9th September 1841, published in the *Gazette* No. 1864, and now to call the special attention of the parties interested to the following letter, received this day.

GEO. NAPIER, Governor,
W. PORTER, Attorney General,
P. M. BRINK, D. KUYS,
EWAN CHRISTIAN, J. J. L. SMUTS,
WM. GADNEY, H. A. SANDENBERG.

No. 31.

Compensation Office, 11th April, 1842.

GENTLEMEN,—I am directed by Mr. LEWIS, the Arbitrator appointed under the Act 4th Victoria, ch. 18, of which a copy was forwarded to you with my last letter, again to call your particular attention to the 9th Section of that Act, which declares that all monies which shall on the 31st December in the present year (1842) remain unpaid by the Commissioners for the reduction of the National Debt upon *uncontested Claims*, shall revert to the Public. It appears from the Documents which have been forwarded from your Colony to this Office, that up to the present date no less than 91 Uncontested Claims still remain open for awards,—and upon these cases no adjudication can take place by Mr. LEWIS, until your reports thereon shall be received. If no greater progress should be made by you in reporting on these cases than has been hitherto accomplished, the Compensation Monies payable upon the greatest portion thereof will become forfeited;—and it is for the purpose of averting such loss to the parties interested that Mr. LEWIS has now directed me to call your serious attention to the matter, and to require that no exertions should be spared upon your part to report upon the whole of these Claims, as far as practicable, in sufficient time to enable him to adjudicate thereon before the end of this year.

I have the honor to be,
Gentlemen,
Your most Obedient Servant,
HENRY HILL, Secretary.

The Governor and Assistant Commissioners,
Cape of Good Hope.

THIS DAY.

Sale of Furniture &c.

A Public Sale of FURNITURE, &c., will be held at the Major D'UMBAR'S Quarters in the Castle, THIS DAY, (Tuesday,) the 13th inst., comprising Sofa, Rosewood and other Chairs, Tables, Wardrobes, Bedsteads, Rosewood Tables, Washhand Stands, long swing Dressing Glass, Book Shelf, Screen, Carpets and Carpeting, Matting, Window Blinds, Curtains, Plated Dishes, do. Candlesticks and Branches, Cruet and Salts Stands, China Dinner and Dessert Services do. Tea and Coffee Sets, Cut Glass, Engravings, &c. &c.

The Articles may be viewed on Monday, between the hours of 11 and 4 o'Clock.

J. A. BARTMAN, Auctioneer.

Notice to Wine Farmers.

PURSUANT to Resolution adopted at a General Meeting held at Stellenbosch on the 4th December 1841, all Wine Farmers interested in the prosperity and advancement of the Wine Trade, are hereby requested to attend in the Court Hall at this place, on Wednesday the 21st Sept. next, at 10 o'clock, for the purpose of inquiring into the present state of the Wine Trade, and to make such Proposals, or adopt such Resolutions concerning the same, as may be deemed necessary.

P. KORSTEN, Hon. Sec.

Stellenbosch, Sept. 6, 1842.

COMMISSARIAT.

CAPE CURED BEEF FOR MAURITIUS.

TENDERS will be received at the Commissariat Office, CAPE TOWN, until 12 o'Clock on SATURDAY, the 8th October next, for the supply of

100,000 lbs. CAPE CURED SALT BEEF,

to be delivered into Her Majesty's Magazines Cape Town, or at either of the Jetties at the option of the Commissariat, in four equal portions, the first delivery of 25,000lbs. to be made on or about the 15th November next.

The Meat to be of the BEST QUALITY free from sand, or grit, and both with regard to the number, and size of the pieces to be as nearly conformable to Irish Provisions as possible, and to be guaranteed as being cured without the employment of any Cape Salt, and to keep in good condition, at least 12 months from the date of its delivery.

The Tenders to express the price in Sterling per 100 lbs. net English Weight including the Casks which must not be of Colonial Wood.

Parties at PORT ELIZABETH, or in that Vicinity, who may tender will specify their terms if the supply be delivered at the Commissariat Magazine, or on the Beach at that Port. Also their terms if delivered in Cape Town at the option of the Commissariat.

Each TENDER to be accompanied by an instrument (a copy of which may be seen at this Office or at the Commissariat Offices Graham's Town, or Port Elizabeth,) binding the Parties well and duly to perform the stipulations contained in the Tender should it be accepted.

Any further particulars may be known on application at this Office.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, 8th September 1842.

COMMISSARIAT.

TO PLUMBERS.

TENDERS will be received at this Office, until 12 o'clock on Saturday the 24th instant, for the undermentioned PLUMBERS' WORKS, and Materials for repairs to the Waterworks for the supply of the Garrison, Cape Town, from 1st October 1842 to the 30th September 1843, viz.:—

Plumber per day,
Laborer do.
Solder soft per lb.
1½ inch patent Lead Pipe 5 lbs. per foot running,
1¼ do. do. 4 lbs. per do.
1 do. do. 3¼ lbs. per do.
¾ do. do. 3 do. do.
½ do. do. 2 do. do.
Melted Sheet Lead { 5 lbs. 6 " 7 " do.
Cast Sheet Lead, 8 " do.
1½ inch Stop Cocks, each,
¾ " do. do.
1¼ " drawing off ditto,
1 " do. ditto,
¾ " do. ditto,
Hook nose Cocks, each,
Laying Ridges, Slips, Valleys, and Aprons, labor only per cwt.
For lining Sinks, Cisterns or Tanks, labor only, per 7 lbs.

The Contractor to find his own fuel.

Any further particulars may be known at the Office of the Commanding Royal Engineer.

Each Tender to be accompanied by an Instrument, (a copy of which may be seen on application at his Office), binding the party under penalty, well and duly to perform the stipulations contained in the Tender, should it be accepted.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, Sept. 10, 1842.

COMMISSARIAT.

CONTRACT FOR CARTAGE

AT SIMON'S TOWN.

TENDERS will be received at this Office until 12 o'Clock on SATURDAY, the 24th Instant, from such Persons as may be willing to Contract for the performance of the undermentioned services at *Simon's Town*, for the period of 1 or 2 years, at the option of the party Tendering, to commence on the 1st of October next, viz.: to furnish:—

1. A Wagon with four Horses, Harness, and Driver, per day
2. A Cart with two Horses, Harness, and Driver, per day.
3. A single Horse Cart with Horse, Harness, and Driver, per day.
4. Two additional Horses with Driver and Harness, per pair, per day.

Any further particulars may be known on application at the Office of the Commanding Royal Engineer, Cape Town.

Each Tender to be accompanied by an Instrument (a copy of which may be seen on application at this Office) binding the party under penalty, well and duly to perform the stipulations contained in the Tender should it be accepted.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, Sept. 12, 1842.

NOTICE.

THE Undersigned intending to depart to the Interior, offers for private Sale, with or without the Harvest, comprising 10 muids of Wheat and five muids of Oats,—his one-third Share in the Farm "Goudlese," near Caledon, with the Buildings erected thereon, well adapted for Trade, and also for all sorts of Cattle, and has good arable Land.

Purchasers are requested to apply to the Owner, on the Farm aforesaid, on or before the 1st October next.

C. J MARRE, Js.

Goudlese, 15th Aug. 1842.

PRIVATE SCHOOL.

MR. T. D. RICHARDS,

BEGS to inform his Friends and the Public, that he intends to re-open a School in Cape Town, in the course of NEXT MONTH. The number of Pupils will be limited and the Terms moderate. For further particulars apply to Mr. Advocate BRAND, Wale-street, or to Mr. RICHARDS, Garden Leeuwenhof.

August 15, 1842.

1,500 EXCELLENT SHEEP.

ON MONDAY, the 19th September, the Undersigned will cause to be sold at the Place of Mr. J. W. Louw, Tygerberg, the above number of fat Sheep, which will be positively present, and not privately disposed of.

P. LOUW.

September 1, 1842.

Messrs. DE VILLIERS BROTHERS, Vendue Adms.

FOR SALE at the Undersigned's, Oat Sheaves, of the best quality, to be delivered in Cape Town, at Rds. 36, and at Roodebosch to Wynberg, at Rds. 34 per 100 lbs.

C. MORTREE, Sr.

Valkenburg, Sept. 12, 1842.

FOR SALE.

BASTARD Fatherland Cows, which have calved two or three days ago, well worthy of attention to be seen, and further information to be had from

Mamreesfontein, Tygerberg. J. SMUTS.

FOR SALE.

100 Thoroughbred Merino Ewes, and 2 à 300 fat Wethers, with or without the Wool.—Apply as above.

PAARL LODGING HOUSE.

THE Undersigned begs to intimate that he has fitted up an extensive Lodging House, in a central part of this Village, with a view chiefly to the entertainment and accommodation of Indian Gentlemen and other Visitors.

In recommending this Village as a Place of temporary Residence for Invalids, it need only be mentioned that in mildness of Climate and purity of Atmosphere, it is surpassed by none, if equalled by any, locality in South Africa.

Excellent Medical attendance is also available.

For the information of Sportsmen it may be mentioned that Game of all sorts is to be met with in the neighbourhood; and now that the Season of Quail shooting is coming on, excellent sport may be had within a few minutes walk of the Village.

A regular communication between this Village and Cape Town thrice a week during the Summer, and twice during the Winter Months is kept up by means of the District Paarl Post Wagon.

Paarl, Aug. 1842. S. J. C. GIRD.

☞ Stabling for Horses,
Saddle Horses and Vehicles to let.

NOTICE.

IN returning thanks to the Public for the kind and liberal patronage he has hitherto experienced in his profession, Mr. GIRD begs to intimate that he intends to continue his Apothecary business, and will always have on hand a fresh stock of the most approved Medicines.

Municipal Notices.

FIRE ENGINES, HOSEN, PUMPS, &c.

THE Commissioners for the Municipality of Cape Town having resolved to reduce the present Fire Engine Establishment,—Notice is hereby given, that a Public Sale of *Four such Engines, with six Leathern Hosen, one Canvas do., and eight Buckets to each of the said Engines*, will be holden on THURSDAY, the 15th September next, in front of the Town House.

By Order of Commissioners,
P. J. DENYSSEN, Sec.

Town House, July 7, 1842.

NOTICE IS HEREBY GIVEN, that from and after the 15th September next, *but not before*, permits to place Anchors and Cables upon a piece of Waste Ground near the North Jetty, to be enclosed for that purpose, will be granted by the Commissioners of the Cape Town Municipality, upon payment of Two SHILLINGS STERLING for every such permit to place an Anchor, and THREE SHILLINGS STERLING to place a Cable. Said permits to be renewable every year, and to be obtained from the Secretary to the Municipality, from whom further particulars may be ascertained.

By Order of Commissioners,
P. J. DENYSSEN, Sec.

Town House, Aug. 25, 1842.

SWELLENDAM

AGRICULTURAL SOCIETY.

NOTICE is hereby given, that on the FIRST THURSDAY IN DECEMBER NEXT, a general Meeting of the above Society, will be held at Swellendam, for the purpose of adjudging the following prizes for the best samples of Stock and Produce the bona fide growth of the district:—

1. For the best sample of short Wool, not less than 50lbs. grown by the Competitor	3	3	0
2. For the best sample of long Wool do. do.	2	2	0
3. For the heaviest Wether of any breed	1	1	0
4. For the best 2 year old Ram	2	2	0
5. For the best 2 year old Ewe, do. do.	1	1	0
6. The best 2 year old Colt, suited for Draft or Saddle	5	5	0
7. For the second best	2	2	0
8. For the best Milch Cow	2	2	0
9. For the second best do.	1	1	0
10. For the best 50lbs. Butter	1	1	0
11. For the best 10lbs. Cheese	1	1	0
12. For the best 100 lbs. Aloes	1	1	0
13. For the best Ham	1	1	0
14. For the best 50 lbs. Dried Fruit	1	1	0
15. For the best 50 lbs. Tobacco	1	1	0
16. For the best schepel Potatoes	0	10	6
17. For the best schepel Onions	0	10	6
18. For the best ¼ aum Wine, 1 year old	1	1	0
19. For the best anker of Brandy	0	10	6

In addition to the above, the following prizes will be likewise given:—

For the best Sheep Shearer	1	1	0
For the second best	0	10	6

Competitors are to exhibit their Stock or Produce on the day above stated, at 9 o'Clock in the Forenoon, and to give notice to the Secretary two hours previously, (and if required) to make Affidavit that the Conditions have been complied with.

By Order of the Committee,
June 4, 1842. F. W. REITZ, Secretary.

MARRIAGE.

In St. George's Church, on Monday, the 5th Sept., by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., *Senior Colonial Chaplain.*
Peter Daniel van der Heyden, to Mary Ann Double.

In the Mission House, Church-square, on Tuesday, the 6th September, by the Rev. DR. PHILLIP.
Mr. John Ross Philip, to Miss Isabel Thompson.

DEATH.

Sept. 2. Mrs. Martha Cecilia Sapsford, wife of Mr. David Sunley Sapsford, aged 39 years, and 8 months.

SHIPPING INTELLIGENCE.

On the 8th instant, about 3 p.m., it blew strong from N.W., and the ship *John Bagshaw* made signals for an anchor. During the night the wind had increased to a tremendous gale; shortly after midnight signal guns of distress were fired from some of the shipping in the bay and repeated by the Castle battery. At daylight on the 9th instant, the ship *John Bagshaw* was seen on shore opposite the Imhoff Battery, and the American bark *Fairfield* near the New Military Hospital; every exertion was made and the crews from both vessels were landed in safety, but not without considerable risk from the *John Bagshaw*. The sea increased from daylight till about 1 p.m., and the whole bay was at times a sheet of broken water, during which interval nearly all the vessels at anchor drove or parted, or had signals flying for anchors and cables. About 10 a.m. the sloop *Albatross* drove on shore near the Imhoff Battery; at 11 a.m. an anchor and cable was sent off to the schooner *Velox* by the Port Office Department, and shortly after the return of the Port Launch, an anchor and cable was sent off in one of Ramsden's boats (the Port Launch having received some injury alongside the *Velox*,) to the bark *Hamilton Rose*; at 12 o'clock the schooner *Globe* parted and ran on shore over the rocks near the American bark *Fairfield*.

From 1 till 4 p.m. the wind and sea continued unabated, but there were intervals of less sea and wind, and increasing again in squalls which added fresh victims to its fury; the brig *Reform*, at 4 15 p.m. slipt and ran on shore near the *Albatross*, and was immediately followed by the brig *Henry Hoyle*, which slipt and ran on shore near Papendorp, having driven the whole day; shortly before slipping she made signals to the Port Office "*What do you advise?*" and was answered by "*Ride it out if possible.*"

The *John Bagshaw* and *Fairfield* are total wrecks.—No lives were lost.

The ship *Abercrombie Robinson* is a complete wreck. The schooner *Saldanha Bay Packet* is blocked up in the castle ditch by the hull of the *Speedy*.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Sept. 11. *Maidstone*, British ship, 1000 tons, V. Nash, from Portsmouth July 16, to this port and Calcutta. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Taylor, Forest, and Hammond; Misses Nixon, Oblitt, and Richards; Capt. Dashwood B.A.; Dr. Woodford; Messrs. Antrobus, H.M. 9th Regt (Lancers,) McSweene B.C.S., Hammond B. Pilot S., and McSweene B.A.; Messrs. Clarke, Hattman, and Richards; Cavalry Cadet Vibert; Infantry Cadets Smythe, Paulton, Hockley, Baugh, Thyssen, Crawroft, Smith, Brown, Blair, and Gordon; and 8 servants; 50 men H.M. 34 (Buffs) and 9th Regts. (Lancers.) Brings a mail. Dickson, Burnie & Co., Agents.

11. *George Fife*, British bark, 460 tons, G. Fife, from Portsmouth June 21, to New Zealand. Cargo sundries.—Passengers, Hon. Mrs. Dillon; Messrs. Buckland, Fox, and Donald; Misses Fitzgerald, and Christian; Hon. Mr. Dillon; Messrs. Chamfrey, Fitzgerald, Buckland, Thirlwall, Donald, Vavason, and Fox and 1 child; 9 intermediate and 97 in the steerage. Put in for refreshments.

Phillips, King & Co., Agents.

12. *Stork*, British bark, 390 tons, C. Gordon, from Newcastle —— and Downs June 28, to this port. Cargo coals. Brings a few letters. Reports having spoken July 19, lat. 30 N., long. 18 23 W., the *Duncan*, from London to Calcutta, with troops, out 21 days; July 26, the bark *Blenheim*, from Plymouth to New Zealand, out 25 days; July 28, lat. 12 36 N., long 25 W., the *Andromeda*, of Hull, from Calcutta to London; Sept. 3, lat. 35 S., long. 1 30 W., exchanged signals with the French ship *Ceres*.

Dickson, Burnie & Co., Agents.

12. *Fairlie*, British bark, 775 tons, E. Garrett, from Calcutta June 10, and Madras July 9, to this port and London Cargo sundries. Passengers, Messrs. Agilor and family, Cumberlidge and family, Hopper and family, and Wellington; Miss Burbeth; Capts. Cumberlidge and Hopper; Messrs. Agilor, and Wellington; Masters (2) Roberts. Brings a mail. E. Granger & Co., Agents.

12. *Eyle*, British brig, 278 tons, W. Fisher, from Madras July 9, to Liverpool. Cargo sundries. Passenger, Mr. Wisch. Reports having signalized Aug. 3, lat 20 50 S., long. 65 30 E., the bark *Rookery*, from Calcutta, with loss of main yard.

12. 5 P.M. Anchored in the Bay ship *Malabar*, from England 56 days.

A ship and vessel in sight, standing into the Bay.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Sept. 11. British brig *Jean*, J. H. J. Clark, to London.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—SHIP.

Maidstone, V. Nash.—Calcutta.—Dickson & Co.

BARKS.

Cape Packet, C. Lamb.—(Uncertain.)—Home & Co.
Fairlie, E. Garrett.—London.—R. Granger & Co.
George Fife, G. Pike.—New Zealand.—Phillips & Co.
Hamilton Rose, R. H. Allen.—(Uncertain.)—H. Ross & Co.
John, J. Davey.—London.—Borradailes & Co.
Mary Hay, W. Ellwood.—Mauritius.—J. Searight & Co.
Stork, C. Gordon.—Mauritius.—Dickson & Co.
Susan Crisp, E. Cobden.—Simon's Bay.—Phillips & Co.
Wanderer, ———(Uncertain.)—G. Herbert

BRIGS.

Hebe, T. Younger.—London.—Borradailes & Co.
Iris, W. Fisher.—Liverpool.—
William Pitt, J. Frances.—Mauritius.—Donall & Co.

SCHOONERS.

Agenoria, J. Durell.—Algoa Bay.—T. Anadell.
Elisa Scott, J. C. Ahier.—(Uncertain.)—F. Collison & Co.
Hero, G. Archer.—Algoa Bay.—J. Jeavey.
St. Helena, W. Mann.—Mauritius.—J. Smith.
Mary, J. Reid.—Algoa Bay and Port Natal.—J. Smith.
Mazeppa, G. Watts.—Algoa Bay.—J. Smith.
Sophia, W. Barrey.—Algoa Bay.—Phillips & Co.
Velox, J. Adams.—St. Helena.—Phillips & Co.
Waterloo, H. Brock.—(Uncertain.)—Thomson & Co.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(*Flag Ship.*)
H.M. Frigate *Southampton*, Capt. T. Ogle.—St. Helena and England.
H.M. Frigate *Isis*, Capt. Sir J. Marshall, Kt.—China.
H.M. Sloop *Hyacinth*, Commander G. Goldsmith.—St. Helena and England.

BARK.

Velora, W. Bell.—Madras.—Dickson & Co.

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRIGS.

Colony, J. Penny.—(Uncertain.)—J. O. Smith.
Galatea, J. Murison.—(Uncertain.)—J. O. Smith.
Harlequin, G. Garwood.—Table Bay.—J. O. Smith.
Lively, T. H. Martyn.—London.—Maynards & Co.
Mary Hellet, J. Gardiner.—(Uncertain.)—G. Britton.
Richmond, W. Furbur.—London.—Maynards & Co.

SCHOONERS.

Briton, R. Clarkson.—Table Bay.—G. Elster.
Sarah Maria Ann, J. Williams.—(Uncertain.)—J. O. Smith.

SLOOP.

Ann & Mary, R. Philp.—De Lagoa Bay.—D. Phillips.

VESSEL IN THE KOWIE RIVER.

STEAMER.

Sir John Saint Aubyn, W. Train.—Table Bay.—W. Cock.

MARKT PRYZEN

Tot den 12 September, 1842.

Aloe per pond	Aloes per pound	0 — 9¾	St.
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	¾ — 1½	Rds.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	4½ — 12	St.
Abrikosen, per ditto	Apricots, ditto	7½ — 9½	
Aardappelen per mud	Potatoes, per mud	5 — 11½	Rd.
Azyn, per logger	Vinegar, per leag.	40 — 48	
Boonen per mud	Beans, per muid	22 — 25¾	
Bokken, per stuk	Beaus, each	0 — 0	
Boter, pr. lb.	Butter, per lb.	39½ — 51	St.
Brandewyn, per logger	Brandy, p. leag	141 — 164	Rd.
Bokkevellen	Buck Skins	½ — 1½	
Droogo Ossenhuiden	Dry Ox Hides	3 — 5¾	
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc. do.	1½ — 1¾	
Erwten, per mud	Peas, per muid	14 — 15	
Garst, ditto	Barley, per muid	6 — 6½	
Ganzen, per stuk	Geese, each	1½ — 2	
Haver, per mud	Oats, per muid	5½ — 5½	
Hooi, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	0 — 2½	
Haenden per stuk	Hens, each	½ — ½	
Houtskolen, per zak	Charcoal, p. sack	½ — ½	
Honing, pr. lb.	Honey, per lb.	12 — 16	St.
Kaasen, Kaap, per lb.	Cheese, Cape, p. lb.	0 — 0	
Kalkoenen ele	Turkeys, each	2½ — 4½	Rd.
Kaf, per 10 zakken	Chaff, 10 sacks	0 — 35	Rd.
Kalk, schulpen, per ½ aum	Lime, Shell, p. aum	0 — 0	
—— Steen	—— Stone ditto	½ — ½	
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 muids	135 — 168½	Rd.
Linzen, per mud	Lentil per muid	11 — 19½	
Melies, per mud	Maize per muid	7½ — 8½	
Meel, fyn, per 100 lb.	Flour, fine, p. 100lb.	0 — 7½	
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100	0 — 12	St.
Olphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0 — 61	
Peren, per pond	Pears, per lb.	2½ — 4	St.
Perzikken, ditto	Peaches, ditto	4½ — 10	
Planken, per voet	Planks per foot	0 — 0	
Rogge, per mud	Rye, per muid	6 — 7½	Rds.
Rozynen, per pond	Raisins, per lb.	3½ — 6½	St.
Tabak, per pond	Tobacco, per lb.	18 — 21½	St.
Stroo, per 16 zak	Straw, p. 16 sacks	0 — 0	Rds.
Tyger, Leeuwen & Strain Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	2½ — 8½	
Uyen per mud	Onions per muid	6 — 8½	
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, each	30 — 37	
—— eingemeste	—— unfattened	15 — 20	
—— spoen	—— suckling	2½ — 3½	
Vederen, Strooi, pr. zak	Feathers, Ost. each	½ — 1	Rd.
—— Bedde per lb.	—— Bed per lb.	1½ — 1½	Rds.
Vet, of talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb.	0 — 11	St.
Vygen per pond	Figs, per lb.	16 — 18	
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary per leg.	35 — 0	Rds.
Pontak	Pontac	0 — 0	
Wol, Schapen p lb.	Wool, per lb.	21½ — 32	St.
Zoetelimoenen, per 100	Omagen, per 100	1½ — 2	Rds.
Zout per mud	Salt, per muid	4½ — 5½	
Zuurlemoenen per ½aum	Lemon Juice, ½aum	6 — 9	
Zoolleder per ½ huid	Sole Leather, ½hide	6 — 8	
Zeep, per pond	Soap, per lb.	0 — 12	St.

CAPE TOWN:—Edited by G. J. Brand, and Printed and Published by J. J. H. Smuts, 92, Wale-street.—Proprietor, P. A. Brand, 93, Wale-street.